

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Рік виборів — перевірка на демократію

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ранкове і денне засідання 4 березня

На початку пленарного засідання парламентські фракції БЮТ, СПУ і «Наша Україна» після 30-хвилинної перерви звернулися до народних депутатів із проханням розглянути і схвалити на вечірньому засіданні постанову Верховної Ради про заборону будь-яких перевірок ЗМІ у передвиборний період. Голова Комітету ВР з питань свободи слова та інформації Микола Томенко («Наша Україна») висловив стурбованість з приводу ситуації у сфері вітчизняних мас-медіа, зокрема, у зв'язку з черговою трагічною загибеллю журналіста в Полтаві, закриттям радіо «Континент» та «Радіо-рокс», знищенням з ефіру «Радіо «Свобода», ситуацією довкола газети «Сільські вісті» та судового позову до парламентської газети «Голос України». Голова Верховної Ради Володимир Литвин не заперечив проти розгляду парламентом питання про ситуацію у ЗМІ та постанови про накладання мораторію на перевірку преси під час передвиборної кампанії.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Глави парламентів мають зустрітися перед ратифікацією угоди про ЄСР

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відзначив важливість зустрічі глав парламентів України, Росії, Казахстану та Білорусі за участю представників урядів чотирьох країн для обговорення плану спільних дій перед ратифікацією угоди про Єдиний економічний простір. Про це він заявив на зустрічі з послом Казахстану в Україні Амангелди Жумабаєвим.

Як повідомив журналістам прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, під час зустрічі сторони обговорили розвиток двосторонніх відносин, зокрема міжпарламентських і торговельно-економічних. Було підкреслено важливість «ширшого використання можливостей обох держав у аерокосмічній галузі». В. Литвин через посла передав запрошення главі казахстанського парламенту приїхати до України з офіційним візитом. А. Жумабаєв, у свою чергу, висловив упевненість у важливості «зближення та активнішого співробітництва законодавчих гілок влади двох країн».

Сьогодні прощаються з Трайковським

Прем'єр-міністр України Віктор Янукович вилетів до Македонії, де сьогодні візьме участь у церемонії прощання з трагічно загиблим президентом цієї країни Борисом Трайковським. Літак македонського президента розбився 26 лютого в Боснії і Герцеговині. На місці катастрофи знайдено тіла Трайковського і ще вісьмох осіб, що перебували з ним у літаку: шістьох членів делегації і двох членів екіпажу. Катастрофа сталася під час заходження на посадку поблизу боснійського міста Мостар, куди глава Македонії летів для участі в міжнародній конференції.

«Гарячий» телефон
456-92-11
Начальник Департаменту ДАІ МВС України
полковник міліції
КАРАКАЙ Сергій Васильович
сьогодні, 5 березня, з 17.00 до 18.00
відповідь на ваші запитання.

СКІЛЬКИ КОШТУВАТИМЕ ПРОЇЗД?

ПИТАННЯ РУБА

Учора Київську міськдержадміністрацію підкетували представники громадської експертної ради з питань ціноутворення та якості надання транспортних та інших послуг (**на знімку**). Вони протестували проти підвищення тарифів на проїзд у міському комунальному транспорті.

А тим часом працівники столичного метрополітену провели однохвилинну попереджувальну акцію. Організатори — Об'єднана профспілка підприємства — вимагають перегляду чинних тарифів на перевезення пасажирів. У листі до міського голови Олександра Омельченка метрополітенівці зазначають, що цього року очікується 183,8 млн. грн. доходів, а витрати становитимуть 296 млн. грн.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ДО 190-РІЧЧЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

«Безсмертне слово Кобзаря»

Саме так називається книжкова виставка, що відкрилася у Національній парламентській бібліотеці. Приурочена вона до 190-річчя від дня народження Тараса Шевченка. У книжковій Шевченкіані НПБ чимало видань (українською та іноземними мовами) творів великого сина українського народу, досліджень його життя і творчості, книжок про вшанування його пам'яті в Україні та поза її межами тощо. Відвідувачі виставки ознайомляться і з відомими, і з новими виданнями, **повідомляє наш кореспондент Валерій ДРУЖЕНКО.**

У Чернігівському історичному музеї ім. В. Тарновського вчора відкрито виставку «Пророк». На ній представлено унікальні видання «Кобзаря» з автогра-

фами автора. Чернігівський філателіст Петро Линюк ознайомив відвідувачів з великою колекцією листівок із зображеннями Т. Шевченка, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.**

У Криму святкування ювілею почалося Шевченківськими уроками в навчальних закладах, лекціями і семінарами, «круглими столами», присвяченими життю і діяльності поета. Бібліотеки і заклади культури відкривають тематичні виставки, готують літературно-музичні вечори. У районах і містах автономії організовують свята вулиць, підприємств і закладів, що носять ім'я Тараса Шевченка. Низку заходів підготували українські товариства півострова, газети «Кримська світлиця» і «Дзвін Севастополя», **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Коротко про важливе

Учора

- На Рівненській АЕС домовилися співпрацювати зі словацькими атомниками під час введення в експлуатацію енергоблоків на цій і Хмельницькій атомних станціях.
- Посол США Дж. Хербст і міський голова Ялти С. Брайко підписали грантову угоду на 300 тисяч доларів.

Сьогодні

- Підготовка до «Великого жіночого ралі».
- Дебатний турнір юристів-студентів на тему «Жіноча злочинність».

дентів на тему «Жіноча злочинність».

■ Микола Азаров — Перший віце-прем'єр, Міністр фінансів — розповідь про проблеми наповнення бюджету.

Завтра

- Останній день Міжнародного оптового ярмарку легкої промисловості та виставка порцеляни, скла, кухонного посуду в Експоцентрі.
- Триває запис на прийом у посольство Німеччини в рамках консульських днів у Львові.

БЛІЦОПИТУВАННЯ —
КІРОВОГРАД

Чи довіряєте ви сучасній медицині?

Ігор Варфоломійєв, учитель:

— П'ятдесят на п'ятдесят. Усе залежить від того, на якого лікаря натрапиш.

Сергій Кравченко, підприємець:

— Кілька років тому я потрапив у страшну автомобільну аварію, й травматологи, можна сказати, зібрали мене заново по шматочку.

Галина Остапенко, домогосподарка:

— Я боюся лікарів і лікарень. Моїй матері поставили неправильний діагноз і «залікували» так, що довелося терміново робити операцію.

Ірина, студентка:

— У мене захворіла тримісячна дитина, і дільничний лікар змусила купувати в неї всілякі вітаміни та ще й за ціною значно вищою, ніж в аптеці.

Оксана, молода мати:

— Коли я завагітніла, мене змушували лягти на збереження. Відверто залякували, ставлячи діагнози страшних хвороб... Гадаю, це робили, щоб «здерти» з мене якомога більше грошей.

Записав
Олег БОНДАР.

Рік виборів — перевірка на демократію

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 4 березня (Початок на 1-й стор.).

Перейшовши до розгляду питань за порядком денним, парламент проголосував за дострокове припинення повноважень народних депутатів України Михайла Павловського у зв'язку з його смертю та Сергія Ківалова, котрого обрано Головою Центральної виборчої комісії України.

Депутати внесли до порядку денного питання про виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України: «Відкритість, дієвість, результативність».

Схвалено низку постанов про проведення днів уряду у Верховній Раді: так, у квітні на день уряду буде винесено питання про стан пенсійного забезпечення та пенсійного страхування в нашій державі, у травні — про дотримання вимог законодавства щодо підтримки агропромислового виробництва та пріоритетності соціального розвитку села у 2004 році, у червні — про стан і перспективи розвитку інноваційної діяльності.

9 березня цього року ми нає 190 років від дня народження генія українського народу Тараса Шевченка. З метою вшанування його пам'яті Верховна Рада схвалила постанову про урочисте відзначення цієї дати. Парламент, зокрема, рекомендував Кабінету Міністрів вирішити разом з Київською міськдержадміністрацією питання про виділення місця для будівництва спецховища рукописної спадщини Т. Шевченка та інших класиків української літератури на території Національного музею Т. Шевченка; підтримати ініціативу громадськості щодо будівництва храму біля підніжжя Чернечої гори у Каневі. А також передбачити будівництво у Києві музейного комплексу «Мистецький арсенал» та культурно-інфор-

маційного центру «Шевченківський дім».

Розгляд у другому читанні проекту Цивільного процесуального кодексу України перенесено на 18 березня. Як зазначив Володимир Литвин, опрацювання цього кодексу ще потребує додаткового уточнення і значної технічної роботи. Глава парламенту наголосив, що Цивільний процесуальний кодекс має розглядатися у Верховній Раді одночасно з Адміністративним процесуальним кодексом.

Схвалені у цілому зміні до деяких законодавчих актів стосовно місцевої міліції передбачають, що місцева міліція утворюватиметься за рішенням органів місцевого самоврядування на підставі подання місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів рад погоджено з МВС.

А схвалені в цілому зміні до закону «Про нафту і газ» доповнюють перелік видів спеціальних дозволів на користування нафтогазовими надрами, дозволом на геологічне вивчення цих надр із подальшою промисловою розробкою виявлених родовищ. Отже, в єдиному дозволі поєднано геологічне вивчення нафтогазових надр та промислову розробку родовищ. Зміни до Закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» щодо надання безвідсоткових позик безробітним для організації підприємницької діяльності спричинили низку гострих зауважень у народних депутатів, тому його відправлено на повторне друге читання.

На денному засіданні після обрання суддів депутати прийняли зміни до закону про державну соціальну допомогу дітям-інвалідам та інвалідам з дитинства. Згідно з ними, одинокі матері (батьки) отримають право на призначення надбавки на догляд за дитиною-інвалідом незалежно від середньомісячного доходу сім'ї та роботи. Повторно розглянувши з пропозиціями Президента України парламент затвердив Загальнодержавну програму розвитку малих міст, урахувавши всі зауваження глави держави.

У першому читанні схвалено нову редакцію закону про прокуратуру та законопроекти про забезпечення молоді першим робочим місцем, а також проект закону про зброю. Під час обговорення депутати визначили, що законопроект про зброю ще далекий від досконалості, але оскільки чинне законодавство України досі не регулює обіг зброї в нашій державі, краще мати недосконалий закон, аніж ніякий.

На денному засіданні парламент також прийняв постанови про інформацію уряду щодо збереження та цільового використання об'єктів соціального призначення під час їх приватизації та в післяприватизаційний період та постанову про звіт Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення за 2003 рік. За словами голови інформаційного комітету ВР М. Томенка, звіт Нацради взято до відома, але парламент має

прискорити прийняття нової редакції закону про Національну раду.

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав з днем народження народного депутата В'ячеслава Анісімова (на знімку).

Юліана ШЕВЧУК,
Дарина НАЗАРЧУК.

Фото Володимира РЕПІКА (Українаформ).

Відбулося засідання Консультативної ради з питань співробітництва Верховної Ради і Кабінету Міністрів. Його спільно провели Голова ВР Володимир Литвин і Прем'єр-міністр Віктор Янукович. У роботі взяли участь лідери партій, керівники депутатських фракцій і груп парламентської більшості.

Інновації — не тільки гроші

У КОМІТЕТАХ ВР

Комітет Верховної Ради України з питань економічної політики, управління народним господарством, власності й інвестицій провів «круглий стіл» «Інноваційний потенціал України: підприємство, галузь, регіон, країна».

Як підкреслив під час відкриття «круглого столу» голова комітету С. Гуренко, визначити стратегію реформування не тільки економіки, а і всього нашого життя як інноваційну і навіть прийняти відповідний закон вочевидь недостатньо для розвитку країни на засадах постіндустріального суспільства.

Ринкові перетворення в країні відбуваються ось уже майже 12 років. Стільки само йдеться про інноваційну стратегію. Базою і тактичних, і стратегічних дій є система статзвітності. А вона за всі роки реформаций не змінилася.

«Континент» закрили

Учора представники трьох фракцій ВР України — БЮТ, СПУ і «Нашої України» — вимагали заслухати в парламенті інформацію уряду про ситуацію із закриттям українських ЗМІ. Ще один привід для розмови на цю тему з'явився минулої середи.

3 березня вдень представники «Укрчастотнагляду» відключили передавач радіостанції «Континент», приміщення з апаратурою опечатали. Частину обладнання вилучила міліція. Напередодні керівництво радіо «Континент» заявило про погрози з боку певних політичних сил на адресу генерального директора радіостанції Сергія Шолоха. Побоюючись за своє життя, він виїхав за кордон.

Як повідомив кореспонденту «ГУ» начальник «Укрчастотнагляду» Володимир Олійник, «Континент» було закри-

тим часом ще 1999 року Кабінет Міністрів доручав ученим Центру дослідження науково-технічного потенціалу й історії науки імені Доброва НАН України розробити нову систему оціночних критеріїв, яка мала відповідати сучасності. І її було розроблено. Але... Проведена робота залишилася незатребуваною.

Треба відзначити, що «круглий стіл», про який йдеться, не разова, не випадкова дія Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності й інвестицій. А один із серії заходів, намічених комітетом, члени якого поставили перед собою цілком конкретну і визначену мету: за час проведення п'ятої сесії Верховної Ради сформувати в країні загальну державну економічну політику як інноваційну.

Ігор НАУМЕНКО.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України
Про деякі заходи щодо законодавчого забезпечення проведення конституційної реформи в Україні

З метою вироблення узгоджених підходів та позицій при підготовці законопроектів, що спрямовані на законодавче забезпечення конституційної реформи в Україні, Верховна Рада України постановляє:

1. Визнати Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради України по опрацюванню проектів законів України про внесення змін до Конституції України, утворену Постановою Верховної Ради України від 26 грудня 2002 року, головною з доопрацювання законопроектів щодо виборів народних депутатів України на пропорційній основі, виборів до Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, виборів Президента України, призначення виборів Президента України у жовтні 2004 року, порядку розгляду Верховною Радою України законопроектів про внесення змін до Конституції України (реєстр. № 4105), внесення змін до Регламенту Верховної Ради України та інших законодавчих актів стосовно забезпечення роботи Верховної Ради України під час пленарних засідань і посилення відповідальності народних депутатів України за порушення норм Регламенту Верховної Ради України, а також проектів законів про Президента України, про Кабінет Міністрів України, про всеукраїнський референдум, про внесення змін до Закону України «Про Центральну виборчу комісію» та щодо формування Державного реєстру виборців України.

2. Голові Верховної Ради України забезпечити здійснення заходів на виконання цієї Постанови.

Голова Верховної Ради В. ЛИТВИН.

м. Київ
3 березня 2004 року
№ 1568-IV.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Залишиться лише Мін'юст?

Кабмін затвердив Міністерство юстиції основним розробником законопроектів у країні, ухваливши постанову «Про деякі питання поліпшення організації законопроектної діяльності».

Як повідомив Міністр юстиції О. Лавринович, з 1 липня 2004 року міністерство стане єдиним розробником проектів законів, які стосуються прав і свобод людини, відносин між громадянином і державною владою, конституційного устрою, повноважень і взаємовідносин органів державної влади, судової влади, судової влади, цивільного та кримінального законодавства. А з 1 січня 2006 року Мін'юст стане головним розробником всіх проектів законів, що їх розробляють в Україні.

Державна підтримка місцевого самоврядування

Згідно з домовленістю, досягнутою в грудні 2003 року на нараді-семінарі керівників обласних рад у Дніпропетровській області, та пропозиціями Конгресу місцевих і регіональних влад України, Голова Верховної Ради України Володимир Литвин своїм розпорядженням утворив Консультативно-дорадчу раду з питань місцевого самоврядування.

Основною метою Консультативно-дорадчої ради при Голові Верховної Ради України є сприяння парламенту у вирішенні питань державної підтримки місцевого самоврядування, залучення широкого кола громадськості до обговорення проектів нормативно-правових актів, узагальнення та поширення досвіду реалізації принципів місцевого самоврядування, розкриття потенціалу та творчих можливостей територіальних громад і їх органів у соціально-економічному та культурному розвитку регіонів.

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

126-ту річницю визволення Болгарії від османського іґа відзначили у всеукраїнському центрі болгарської культури в Одесі. З підписанням 3 березня 1878 року Сан-Стефанського мирного договору між Росією і Туреччиною Болгарія здобула незалежність після п'ятивікового гніту.

На знімку: молоді болгари, що проживають у селі Зоря Саратського району Одеської області, у фойє Центру болгарської культури оглядають виставку, присвячену визволенню Болгарії.

Скільки коштуватиме проїзд?

ПИТАННЯ РУБА

(Початок на 1-й стор.).

При таких «досягненнях» КП «Київський метрополітен» не гарантує належного рівня безпеки і культури обслуговування пасажирів. Водночас збільшення обсягів перевезень (92 млн. осіб на рік) передбачає відповідне збільшення витрат.

Востаннє тарифи на проїзд у метро збільшувалися в березні 2000-го.

Протягом трьох років у столиці здано в експлуатацію дві станції метро, 3,3 кілометра колії, зросли ціни на електроенергію, метал, тепло тощо.

Як раніше повідомлялося, міська влада має намір у березні збільшити ціну проїзду в метро до однієї гривні, у наземному громадському транспорті — до 75 копійок. Однак Антимонопольний комітет не погодився з формулою розрахунку тарифів.

Він вважає їх підвищення передчасним і виступає проти включення до розрахунку витрат, не пов'язаних з транспортними послугами.

Учора в Київській міськдержадміністрації відбулася нарада за участю працівників Київради, КМДА, транспортників міста і антимонопольного комітету. Скільки коштуватиме проїзд? Про це — в наступному числі «ГУ».

Іван ІЛЛЯШ.

ІСД пропонує більше

Корпорація «Індустріальний союз Донбасу» (ІСД) готова перекупити за більш високу ціну інвестиційні зобов'язання стосовно заводу в Polskie Huty Stali (PHS), переможцем у приватизаційному конкурсі якого було визнано британсько-індійську LNM Group, у разі її відмови від заявлених нею інвестзобов'язань. Про це пише «Газета виборча».

Це означає, що ІСД готовий заплатити за PHS і за спірну Гуту Ченстохову майже \$ 2 млрд., і «якщо донеччани не блефують, це означає, що їхня пропозиція може бути кращою, ніж пропозиція конкурентів не лише стосовно Гуті, а й щодо інших приватизованих підприємств галузі, що, на думку фахівців, може докорінно змінити ситуацію». Видання припустило, що LNM шантажує польський уряд, «загрожуючи у разі програву в конкурсі стосовно Гуті Ченстохової відмовитися від попередньої значної інвестиції, а саме від приватизації польського об'єднання чотирьох металургійних заводів PHS».

Таке припущення польська газета зробила на підставі аналізу двох листів з інформацією, які мали гриф «Для службового користування». Перший лист — голови ради директорів ІСД Сергія Тарути на ім'я прем'єр-міністра Польщі Лешека Міллера та міністра економіки Єжи Гауснера, у якому відзначається, що українська корпорація готова збільшити суму на 10 % порівняно із запропонованою конкурентом — LNM. Другий — послання міністра держмайна Польщі Збігнева Каневського на адресу посольства України в Польщі. Міністр визнає, що ІСД пропонував за Гуту Ченстохову більшу суму, ніж LNM.

Однак, як зазначає Каневський, пропозиція ІСД про триразове збільшення виробництва сталі на Гуті вступає в суперечність з договором, який визначає умови вступу Польщі до ЄС, одним із яких є заборона збільшувати виробничі потужності низки підприємств. Тим часом польські юристи з Центру правових норм конкуренції провели власне розслідування і з'ясували, що Гута Ченстохова не належить до переліку підприємств, яким ЄС забороняє збільшувати виробничі потужності.

Отже, пише «Газета виборча», у Польщі тривають подальші спроби з'ясувати, що стало справжньою причиною того, що ІСД відмовлено у приватизації металургійного заводу Гута Ченстохова.

Тетяна ПАСОВА.

Варшава.

НАДЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ

Рибалок і досі не знайдено

У вчорашньому числі нашої газети повідомлялося про те, що 27 лютого поблизу с. Скельки Василівського району Запорізької області у Каховське море віднесло крижину, на якій знаходилося 13 рибалок. Минулої доби аварійно-рятувальні підрозділи Міністерства з питань надзвичайних ситуацій загальною чисельністю 80 осіб за допомогою спеціальних плавзасобів продовжували пошук. Всього обстежено понад 22 тис. кв. метрів дна водосховища. Однак станом на ранок 4 березня, йдеться у повідомленні прес-служби МНС, рибалок не знайдено.

АКТУАЛЬНО

Заява фракції «Наша Україна» з приводу ситуації, що склалася в соціальній сфері

Дорогі співвітчизники!

Останніми тижнями в контрольованих владою засобах масової інформації ведеться активна пропаганда «успіхів» соціально-економічної політики нинішнього уряду. Замовників цієї кампанії мало хвилює те, що реально відбувається в суспільстві, що непокоїть десятки мільйонів наших співвітчизників. А громадяни добре відчули результати аграрної політики, наслідком якої стало стрімке зростання цін на хліб та інші харчові продукти. Ніхто не може збагнути й унікального українського феномену: чому за зростаючих масштабів економіки відбувається падіння реальної пенсії та зниження мінімальної заробітної плати. У не що інше, як у пенсійне знушання перетворилася так звана пенсійна реформа. Маніпулюючи середнім розміром заробітної плати, влада додала більшості пенсіонерів жалюгідні подачки в 5—10 гривень, що значно менше рівня зростання споживчих цін. Зате збережено й поліпшено умови пенсійного забезпечення за спеціальними, особливими пенсійними системами, системами для обраних.

В умовах, що склалися, фракція «Наша Україна» вимагає вжити заходів для виправлення ситуації в соціальній сфері:

1. Затвердити реальний прожитковий мінімум, прийняти законопроект про поетапне наближення мінімальної заробітної плати до прожиткового мінімуму.

2. Встановити мінімальну заробітну плату в розмірі 240 гривень з відновленням міжпосадових співвідношень в оплаті праці працівників бюджетної сфери.

3. Усунути дискримінацію в оплаті праці освітян, медиків, науковців, працівників культури, визнати державним боргом виплати за Законом України «Про освіту» і почати виплачувати цей борг.

4. Скасувати положення постанови уряду щодо незаконного заниження бази встановлення пенсій, провести обговорення проблем пенсійної реформи на дні уряду з наступними корективами пенсійного забезпечення та встановлення єдиних правил обчислення пенсій для всіх громадян.

Відповідні законопроекти з вирішення порушених питань внесено фракцією «Наша Україна». Ми наполягаємо на їх терміновому розгляді.

Кошти в бюджеті для цього є. Їх просто приховує уряд. Звертаємо увагу народних депутатів та наших громадян: зведений бюджет 2004 року в реальних цінах виявився менший за фактичне виконання бюджету минулого року. А де ж діваються мільярди гривень від зростання економіки?

Фракція «Наша Україна» вимагає перегляду бюджету 2004 року. Податки повинні йти на розв'язання соціальних проблем, а не в кишені окремих ділків.

Віктор ЮЩЕНКО.

Ветеранам ліпше не хворіти, не їсти, не їздити, а скоро і не дихати

Нинішній рік для севастопольців — учасників Великої Вітчизняної війни — особливий: 9 травня вони традиційно відзначають не лише День Перемоги, а і 60-ліття з дня визволення Севастополя від фашистських загарбників. Оргкомітет, створений при державній адміністрації, накреслив основні заходи і до цієї дати, і до 60-річчя Перемоги, що відзначатиметься 2005 року. Знову до свят ті, хто залишився в живих, отримають разову матеріальну та інші адресні допомоги. Знову пройдуть уроки мужності в навчальних закладах міста, де ветерани розкажуть молоді про колишні подвиги.

Груди кожного ветерана прикрасить пам'ятний знак, спеціально виготовлений до ювілейних дат. А поки що вони не можуть повною мірою реалізувати своє право на безплатний проїзд у громадському транспорті. Лише морські катери і старенькі тролейбуси везуть сивочолих «за так», а новенькі маршрутки, автобуси — табу для старих. Практично на кожному з них табличка «Без пільг». І будь ти хоч тричі героєм чи інвалідом усіх груп одразу, з мікрорайону Шевченка, де немає тролейбусної лінії, «за так» не виїдеш. Після декількох випадків, коли пільговиків водії доводили до інфарктів, ветерани і не намагаються безплатно проїхати в маршрутках — собі дорожче. Але і автобуси, а це все-таки громадський транспорт, безоплатно возити пільговиків не хочуть — немає в міському бюджеті коштів, щоб відшкодувати частку витрат з цієї статті.

Мешканці Північної сторони Нахیمовського району можуть скористатися своїм правом безплатного проїзду лише двічі на тиждень і тільки двома трьома рейсами спеціального автобуса. Якщо занедужав не в середу чи п'ятницю, їхати ветерану в поліклініку № 4 з Верхньосадового, наприклад, доведеться за півтори гривні, та й назад стільки само. Три гривні в день для пенсіонера — значна плата за проїзд, якщо врахувати, що пенсії переважної більшості ветеранів становлять по новому закону 156 гривень, а безплатне лікування лише деклароване статтею 49 Конституції, навіть для учасників бойових дій.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

ПОСТ ДАІ

Горілка з коліс

Група жителів Донецька, що освоїла випуск сурогатної горілки, щоб зайвий раз не «світитися», вирішила обійтися без примитивного цеху — розливали її де попало. А перевозили в салоні автомобіля «Запорожець». З коліс і продавали підробку.

Співробітники спеціального загону «Кобра» при МВС України імені Юрія Дагаєва капітан міліції Олександр Сривков і старшина міліції Віталій Боднар якось зупинили легковик, з якого долинув різкий запах алкоголю. «Щось не стикується: запах є, а люди тверезі», — подумали міліціонери. Вирішили оглянути автомобіль.

Відчинивши дверцята машини, інспектори побачили погано приховані ящики з пляшками горілки.

Олександр ЗУБЕНКО,
Володимир ЕННАНОВ.

Донецьк.

СПОРТ

Дива не сталося

Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Матчі-відповіді. 3 березня. «Ньюкасл» (Англія) — «Валеренга» (Норвегія). 3:1 (перший матч — 1:1). «Бордо» (Франція) — «Гроцлін» (Польща). 4:1 (1:0). «Мальорка» (Іспанія) — «Спартак» (Росія). 0:1 (3:0). «Рома» (Італія) — «Газіантепспор» (Туреччина). 2:0 (0:1). «Генчлербірлігі» (Туреччина) — «Парма» (Італія). 3:0 (1:0). ПСВ (Нідерланди) — «Перуджа» (Італія). 3:1 (0:0). «Теплице» (Чехія) — «Селтик» (Шотландія). 1:0 (0:3). «Панатінаїкос» (Греція) — «Осер» (Франція). 0:1 (0:0). «Левський» (Болгарія) — «Ліверпуль» (Англія). 2:4 (0:2). «Вільярреал» (Іспанія) — «Галатасарай» (Туреччина). 3:0 (2:2). «Дебрецен» (Угорщина) — «Брюгге» (Бельгія). 0:0 (0:1). «Барселона» (Іспанія) — «Брондбю» (Данія). 2:1 (1:0). «Інтер» (Італія) — «Сошо» (Франція). 0:0 (2:2). «Русенборг» (Норвегія) — «Бенфіка» (Португалія). 2:1 (0:1). «Бешикташ» (Туреччина) — «Валенсія» (Іспанія). 0:2 (2:3).

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Олімпік» (Франція, Марсель). 0:0 (перший матч — 0:1). Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 25 000 глядачів. **Арбітр** — Клаус Бу Ларсен (Данія).

«Дніпро»: Кернозенко, Єзерський, Шелаєв, Максим'юк (Семочко, 62), Костишин, Радченко, Русол, Михайленко (Грицай, 60), Рикун, Назаренко, Ротань.

«Олімпік»: Бартез, Феррейра (Йохансен, 64), душ Сантуш, Фламіні, Гемдані, Ндіає, Мідо, Мейте, Марле (Дрогба, 66), Бее, Батлле.

Варто відзначити бойовий характер дніпропетровців, які мали достатньо моментів забити. Та дива не сталося. Шкода, але низка об'єктивних причин і брак майстерності не дозволили їм здолати «Олімпік». А гості успішно продемонстрували, як треба утримувати мінімальну перевагу.

В. Б.

У роки Великої Вітчизняної війни на тимчасово окупованій території України вели збройну боротьбу з ворогом та його поплічниками 46 партизанських з'єднань, 1993 партизанські загони та розвідувально-диверсійні групи. Партизанами і підпільниками України було знищено 465 тис. ворожих солдатів і офіцерів. А скільки підірвано мостів, спалено вагонів, врятовано від німецької неволі людей! Статистику можна продовжити. Для скептиків і недовірливих зауважимо, що силу партизанських ударів засвідчено не лише в радянських архівних документах, а й у численних документах вермахту.

Як там у «Слові о полку Ігоревім»? «Лисиці брешуть на щити»...

Василеві Олександровичу КОНЬКОВУ свідків своєї бойової партизанської біографії шукати не довелося. У 15 років він був зв'язковим партизанського загону ім. Кутузова, що діяв на Черкащині. Разом з радянськими танкістами, показуючи їм дорогу, увійшов у рідне село Водяне Шполянського району. Командир танкістів майор Сергій Ячник, пізніше Герой Радянського Союзу, гаряче дякував юному партизанові за допомогу. Потім партизанський зв'язковий воював у піхоті, Перемогу зустрів у Польщі, а службу в армії закінчив 1950 року головним старшиною флоту.

— Більшість із нас, — каже Василь Коньков, нині голова Комісії Верховної Ради у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни, кандидат історичних наук, — так і діяли. З визволених територій партизани вливалися у воюючу армію. А було їх — таких, що не корилися, завдавали в тилу відчутних втрат загарбникам, понад півтора мільйона. Це за чисельністю ще один фронт. Тож на українській землі воювали не чотири фронти, а п'ять.

— Серед них, якщо можна так висловитися, й гвардійські дивізії п'ятого українського фронту — партизанські з'єднання Ковпака, Федорова, Бегми?

— Перелік цей великий. Але зауважте й таку деталь: на історичному Параді Перемоги у Москві партизанської колонії не було. І в наказі Верховного Головнокомандувача Сталіна з нагоди Перемоги над фашизмом про партизанів не згадано.

— Чому?
— Причина проста. В умовах окупації підпільників і партизанів на облік не брали. Військкоматів у тилу не було. Навпаки, сувора конспірація. Із визволення, як уже зазначалося, більшість пішла на фронт. А потім за різних життєвих обставин бралися до уваги передусім фронтові біографії цих людей, а про партизанське минуле розпитували хіба що заради цікавості. Історія партизанського руху поступово занепадала. Ще й нині є свідчення цього.

— Наприклад?
— Наприклад, усі ми звикли до факту, що першим українським селом, визволеним від німецької окупації, було Мілове на Луганщині. Тим часом партизани Ковпака, повернувшись з карпатського рейду, вигнали німців майже зі всього Олевського району на Житомирщині. Тут була відновлена радянська влада, ковпаківці навіть провели мобілізацію допризовників віком від 18 до 43 років. Їх налічувалося три тисячі осіб. Цілий місяць допризовників навчали за всіма правилами і вже підготовлених бійців передали 14-й гвардійській дивізії. Таких

прикладів, коли в районі дій партизанських з'єднань від окупації визволяли українські села, можна навести чимало.

Або ось сучасний аспект «забудькуватості». Партизани й підпільники свої бойові нагороди в основному одержували після війни. Трапляються випадки, коли комісії зі встановлення пенсій за особливі заслуги цих нагородних документів не приймають.

— Чим мотивують?
— Просто... Людина, скажімо, подає документ, що нагороджена медаллю «За відвагу», а дата в документі далеко не воєнних років. У декого це викликає спротив і підозру. У таких випадках наша комісія, маючи для цього відповідні підстави, захищає учасників опору незалежно від часу одержання нагород.

Комісія є, по суті, республіканським військкоматом з державними повноваженнями для партизанів і підпільників. Створена при Верховній Раді України у 1948 році після розформування Українського штабу партизанського руху, вона виконала велику роботу з відтворення реальної картини підпільно-партизанської боротьби, увічнення подвигів народних месників, задоволення їхніх соціальних потреб.

— Що вас, як історика, засмучує у нинішній ситуації?
— Наведу кілька прикладів зі столичного життя, і ви самі зрозумієте. За новітніх часів у місті знищено майже всі меморіальні дошки в місцях діяльності підпільних міськкомів і райкомів партії та комсомолу, під-

пільних організацій і партизанських загонів. Розграбовано і ліквідовано майже всі 48 музеїв і кімнат партизанської слави у школах та навчальних закладах. Проте тільки в Києві загинуло понад 900 підпільників. Їхні подвиги, пам'ять про них не увічнено.

Доходить до відвертого цинізму. У роки фашистської окупації у столиці активно діяла підпільна організація «За радянську владу», яку очолював начальник санбаклабораторії, військовий лікар майор Аркадій Савінов. Підпільники постачали партизанам медикаменти, допомагали киянам уникнути вивезення до Німеччини, здійснювали диверсії, заразили тифозними бактеріями медпрепарати, що їх використовували німці. Це спричинило масову смертність німецьких солдатів і офіцерів. Гестапо натрапило на підпільників, і 1943 року Савінова заарештували. Його донька Антоніна Хоменко (Савінова) звернулася до нашої комісії з проханням дати згоду на встановлення меморіальної дошки на будинку Київської санепідемстанції, де в роки окупації діяла підпільна група. Усі фінансові витрати вона брала на себе.

На підставі архівних документів ми підтримали це прохання і звернулися по дозвіл до міського голови Олександра Омелеченка та голови Шевченківської райдержадміністрації Миколи Харитончука. Наші клопотання, як і належить, чиновники спровадили по бюрократичному колу, де вони й «застрягли», зокрема в Управлінні охорони пам'яток історії, культури та історичного середовища міськдержадміністрації. Зрештою, нам було відмовлено.

— Неповага і забуття гірко вражають. Як же тоді оцінити дії людей, котрі чомусь намагаються принизити й очорнити народних месників, їхню роль у розгромі окупантів?

— На жаль, такі факти є. У мене складається враження, що керівники деяких засобів масової інформації, публікуючи подібні речі, втрачають почуття відповідальності. Перед історією, пам'яттю полеглих, власною совістю.

Ось, приміром, у газеті «Столиця» за 8 січня 2004 року побачила світ стаття Василя Скуратівського «Відлуння на Чорнобильській землі». Фактично визнаючи, що під час війни Полісся було майже недоступною фортецею для фашистів, автор не згадує чомусь, хто створив і оборо-

няв цю фортецю. Він пише: «...тут вільготно почувалися так звані радянські партизани, котрі свідомо провокували окремими вилазками німецьких вояків, які у свою чергу відправляли каральні загони розстрілювати невинних людей і спалювали села».

Комісія зажадала від газети та автора спростувати матеріал і вибачитися перед учасниками підпільно-партизанської боротьби. Подібні спроби, прикро про це казати, непоодинокі.

— Однак, як сказано у «Слові о полку Ігоревім», «лисиці брешуть на щити»...

— Правда. Припускаючи, паплюжити боротьбу підпільників і партизанів — великий гріх. Люди це розуміють. Пригадую, з нагоди 60-річчя партизанського руху в Україні у Спаському лісі поблизу Путівля зійшлося понад 50 тисяч старих і молодих.

Президент Леонід Кучма видав Указ «Про День партизанської слави», який відзначається щорічно 22 вересня. Не буду збиватися на зв'яз, але наша комісія чимало робить для увічнення подвигів партизанів і підпільників, їх соціального захисту. За пропозицією комісії, наприклад, внесено доповнення до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги», яким визначено, що партизани і підпільники, незалежно від часу нагородження медаллю «За відвагу», мають право на призначення такої пенсії. Дітям колишніх партизанів і підпільників, яких було піддано репресіям і гонінням з боку окупаційної влади, надається статус учасників війни з відповідною гарантією соціального захисту. Всім учасникам бойових дій, у тому числі партизанам і підпільникам, з першого січня нинішнього року надається статус інвалідів війни. Зроблено й багато іншого.

Хочемо і мріємо, щоб День партизанської слави цього року і в наступні відзначався на державному рівні. Нині виготовлено пам'ятний знак з посвідченням «Партизан України». Просимо Прем'єр-міністра Віктора Януковича віднайти кошти для його тиражування. Колишніх партизанів і підпільників залишилося мало. Але коли зустрінете таку людину, пошануйте її. Не за наказом, а за покликом власного серця вони захищали Батьківщину, вмирали за неї — інших прикладів такої велелюдної непокори в історії нема.

— Дякую за розмову.
Анатолій КАРАСЬ.

304966; п/р 260066240 у ЛОД АППБ «Аваль» м. Луганськ, МФО 304007; п/р 26006302180026 в Українському АК ПБ м. Алчевськ, МФО 304342; п/р 2600630005902 у філії АКБ «Кредит-Дніпро» м. Алчевськ, МФО 304610).

Введено мораторій на задоволення вимог кредиторів з 23.01.2004 р.

Розпорядник майна Пашкова Тетяна Юріївна, ліцензія АА № 140427 від 11.06.2002 р., мешкає за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 240, кв. 50, тел. 381-41-83.

За заявою Дочірнього Підприємства Корпорації «Індустріальна Спілка Донбасу» «Донецька Індустріальна Спілка» Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) ухвалою від 23.01.2004 р. порушено справу № 10/46 про банкрутство ВАТ «Алчевський металургійний комбінат» (94200, м. Алчевськ, вул. Шмідта, 4, ЗКПО 05441447, п/р 26009100700, 20629100702980 у ЗАТ «Донгорбанк» м. Донецьк, МФО 334970; п/р 26004959676235 у Луганській філії ПУМБ, МФО

ЗАКОНОДАВЕЦЬ

Не хочете у телефонний довідник — уважно читайте угоду

НОВА НОРМА: Верховна Рада ухвалила Закон України «Про телекомунікації».

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що на законодавчому рівні унормовано права споживачів телекомунікаційних послуг (такими споживачами визнаються юридичні та фізичні особи, які потребують, замовляють та/або отримують телекомунікаційні послуги для власних потреб). Зокрема, споживач має право безоплатно отримувати від оператора телекомунікацій вичерпну інформацію про зміст, якість, вартість і порядок надання телекомунікаційних послуг; за власною письмовою заявою вимагати від оператора телекомунікацій обмежень для себе у доступі до окремих видів послуг; вимагати від оператора телекомунікацій повернення невикористаної частки коштів у разі відмови від попередньо оплачених телекомунікаційних послуг (випадки і порядок визначено правилами надання і отримання цих послуг); відмовитись від телекомунікаційних послуг у передбаченому договором порядку; відмовитись від оплати телекомунікаційної послуги, яку не замовляв.

Відповідно до цього закону (ст. 34) оператори та провайдери телекомунікацій повинні забезпечувати і нести відповідальність за схоронність отриманих при укладанні договору відомостей про споживача (зокрема, про отримання послуг, їх тривалість, зміст, маршрути передавання тощо).

Новий закон передбачає, що призначені для оприлюднення телефонні довідники, зокрема електронні версії та бази даних інформаційно-довідкових служб, можуть містити інформацію про прізвище, ім'я, по батькові, найменування, адресу та номер телефону абонента в разі зафіксованої у договорі згоди споживача на опублікування такої інформації. Споживач має право на безоплатне вилучення відомостей про нього повністю або частково з електронних версій баз даних інформаційно-довідкових служб.

З метою забезпечення охорони таємниці телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, безпеки телекомунікацій встановлено заборону на зняття інформації з телекомунікаційних мереж (за винятком передбачених законом випадків). **Обов'язок забезпечити таку охорону закон (ст. 9) покладає на операторів і провайдерів телекомунікацій, які зобов'язані вживати відповідних технічних та організаційних заходів із захисту телекомунікаційних мереж, засобів телекомунікацій, інформації з обмеженим доступом про організацію телекомунікаційних мереж та інформації, що передається цими мережами.**

Статтею 7 закону встановлено, що у галузі телекомунікацій послугуються українською мовою, мовами інших національностей відповідно до вітчизняного законодавства. Адреси відправника та одержувача телеграм, що пересилаються в межах України, мають бути вказані українською або російською мовою.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що закон встановлює низку положень про відповідальність сторін телекомунікаційних послуг. Так, у разі затримання плати за надані оператором послуги споживачі сплачують відповідну пеню. На споживачів також покладається обов'язок відшкодувати витрати оператора, понесені ним при усуненні пошкодження телекомунікаційної мережі, що сталося з вини споживача, а також усі інші збитки, заподіяні з його вини оператору (у тому числі неотриманий прибуток).

Водночас оператор і провайдер несуть перед споживачами майнову відповідальність за ненадання або неналежне надання телекомунікаційних послуг. Зокрема, за: 1) ненадання оплачених телекомунікаційних послуг або надання їх в обсязі, меншому за оплачений (оплатити вартість ненаданих послуг і штрафу в розмірі 25 відсотків вартості послуг); 2) за затримку передачі телеграм, внаслідок чого її не вручили зовсім або вручили несвоєчасно (штраф у розмірі 50 відсотків вартості оплаченої послуги, а також повернення споживачу отриманих за послугу грошей); 3) за безпідставне від'єднання обладнання споживача (у розмірі абонентної плати за весь період від'єднання); 4) за безпідставні скорочення чи зміну переліку послуг (у розмірі абонентної плати за один місяць).

У разі неусунення упродовж однієї доби з моменту подання абонентом заявки про пошкодження телекомунікаційної мережі, яке унеможливило доступ споживача до послуги або знизило до неприпустимих значень показники якості телекомунікаційної послуги, абонентна плата за весь період пошкодження не нараховується. Окрім того, оператор телекомунікацій у разі неусунення пошкодження протягом п'яти діб із зафіксованого моменту подання абонентом відповідної заявки сплачує споживачеві штраф у розмірі 25 відсотків добової абонентної плати за кожну добу перевищення цього терміну, але не більш ніж за три місяці.

ДЛЯ ДОВІДКИ: Закон ухвалено парламентом 18 листопада 2003 р. Він набрав чинності з 23 грудня 2003 р. З повним його текстом можна ознайомитися у «Голосі України» за 23 грудня 2003 р.

Микола МЕЛЬНИК,
доктор юридичних наук.

Анатолій БЕНЬ,
оглядач «Голосу України».

Авторитет — питання болюче

Нещодавно Конституційний Суд України розтлумачив положення законодавства стосовно депутатських запитів. Відтепер потреби голосувати їх у парламенті немає. У деяких народних обранців виникла тривожна думка, що роль цього дійового засобу впливу на перебіг подій у державі та розв'язання гострих і важливих проблем суспільного життя намагаються звести до формальності, а депутатів позбавити можливості втручатися у справи урядовців та їх відомств. Своїми думками з цього приводу ділиться найактивніший депутат-мажоритарник (за минулорічними підсумками агентства «УНІАН») **Віктор БАЛОГА**.

Плюси і мінуси

Депутатський запит — один із найважливіших та найдійовіших засобів захисту інтересів виборців. До того ж законодавство передбачає, що невиконання посадовцями та іншими чиновниками державних органів, об'єднань громадян, підприємств, установ та організацій, незалежно від форм власності і підпорядкування, законних вимог депутата тягне за собою адміністративну відповідальність.

А що стосується висновків Конституційного Суду про необов'язковість голосування запитів, то, як на мене, тут є і плюси, і мінуси. Позитив у тому, що сьогодні всі без винятку запити набувають чинності після їх оголошення на засіданні парламенту і направляються за призначенням. Раніше були випадки, коли під час голосування запит не набрав належної кількості голосів і його відхиляли. З другого боку, коли запит приймався шляхом голосування та набував чинності за кількості голосів, яка вдвічі-втричі перевищувала необхідну норму, то він справді ставав вагомим, бо відбивав позицію більшості Верховної Ради. У такому разі зростала й відповідальність за його розгляд.

Позицію визначає посада

Останнім часом з високих трибун не вщухають запевнення посадовців про щоденну турботу про підвищення рівня життя людей, а реально підвищуються ціни на енергоносії, комунальні послуги та продовольство. Економіка нормально працює лише в урядових звітах та інформаціях. А насправді ситуація дедалі більше загострюється.

Коли зіставити запити і відповіді на них, то здається, що йдеться про геть різні країни і людей. Урядовці змальовують Україну державою, в якій дотримуються чіткого виконання всіх законів, поважають права і свободи громадян, де люди живуть без особливих труднощів і вже незабаром купатимуться в достатках. Тобто в діалозі з парламентаріями на 90 відсотків виходить цілковита протилежність оцінок, сприйняття і розуміння нашого життя. Коментарі тут, як кажуть, зайві.

У відповідь — махровий бюрократизм

Я порушував близько сотні різних питань та проблем і загальнодержавного, і місцевого значення. Йшлося насамперед про незабезпечення органами виконавчої влади, тобто Міністерством економіки та Закарпатською облдержадміністрацією, належних умов розвитку виробництва та економіки в регіоні, неповну компенсацію соціальних виплат чорнобильцям, незабезпечення інвалідів війни легковим автотранспортом, недостатнє виділення коштів для посилення боротьби з туберкульозом та зміцнення матеріальної бази закладів охорони здоров'я, освіти тощо. Більшість вимог стосувалася фінансових проблем.

Відповіддю на мої і колег пропозиції щодо прийняття соціально спрямованого державного бюджету на 2004 рік було те, що попри гарячі запевнення врахувати наші клопотання уряд подав до парламенту такий бюджет, котрий загнав українця в ще глухіший кут. Чого варте лише затвердження мінімальної зарплатні в сумі 205 гривень замість 237. І це тоді, коли ціна хліба зросла на 30 — 130 відсотків!

Вважаю, що урядовий бюджет яскраво проде-

■ ■ ■

Урядовий бюджет яскраво продемонстрував небажання держави гарантувати своїм громадянам задекларовані права.

■

монстрував небажання держави гарантувати своїм громадянам задекларовані права. Сьогодні населення України каже про нього: обіцянки щодо соціального спрямування бюджету стали не чим іншим, як черговим політиканством, прикладом байдужого ставлення влади до найбільш проблем власного народу.

Махровим бюрократизмом тхне від відповіді різних міністерств і відомств на численні запити депутатів від Закарпаття про незадовільне ведення лісового господарства та лісокористування. Коли читаєш їх, складається враження, що керівники діють заодно з головою облдержадміністрації Іваном Різаким, секретарем обкому СДПУ(о), який доручив ведення

цих питань однопартійцям і переконує нас, що тут все гаразд. А тим часом ліс розкрадають, роздають лісові угіддя курортної зони, закривають очі на самовільну вирубку та інші зловживання. Так по-варварськи до найбільшого багатства Карпат ще ніхто не ставився!

Обіцяти не означає зробити

Утім, щоб домогтися позитивного вирішення порушених питань, інколи доводиться звертатися до посадовців декілька разів. Пригадуєте,

■ ■ ■

З високих трибун не вщухають запевнення посадовців про щоденну турботу про підвищення рівня життя людей, а реально підвищуються ціни на енергоносії, комунальні послуги та продовольство.

■

Верховна Рада України прийняла Закон «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», право на які отримали й багатодітні матері. Їх лише на Закарпатті майже сім тисяч. Одержувачів таких пенсій було близько 15 тисяч осіб. Так-от, з метою реалізації цього закону Кабінету Міністрів, який тоді очолював Анатолій Кінах, було доручено розробити відповідний механізм. Враховуючи важливість справи, уряд утворив постійну комісію при Кабміні, яку очолив тодішній віце-прем'єр.

Однак радість більшості людей, які очікували на обіцяну допомогу держави, була передчасна. Комісія, розробивши вимоги до підготовки матеріалів для призначення цього виду пенсій, допустила свідоме обмеження громадянських прав їх одержувачів. Річ у тому, що вона дозволила надсилати до Києва не більш як 100 справ щомісяця.

Виплата цього виду пенсій здійснювалася лише після рішення комісії, тобто закарпатець, теоретично маючи на неї право, міг реально отримати цю пенсію тільки через 9—10 років. Це перше. Друге: обласне управління зобов'язало доставляти ці справи до столиці посильним. Там працівники комісії протягом тижня вносили ці дані до комп'ютера. Витрати на відрядження щомісяця становили майже 1,5 тисячі гривень. Я вже не кажу, що деяким громадянам згідно з вимогами комі-

сії для оформлення справи доводилося збирати близько 50 сторінок документів.

Однак на пропозиції про спрощення процедури — передання розгляду справ до обласних управлінь тодішній віце-прем'єр відреагував дуже дивно. Він не лише не погоджувався на них, а й спростовував уже названі мною пункти вимог положення, яке сам узаконив. Ось чому довелося подавати з цього приводу аж три запити, надсилати Кабміну копії розпоряджень віце-прем'єра, аби довести, що він неправий, і нарешті домогтися вирішення проблеми.

Або таке. Всупереч Конституції та законам України «Про охорону навколишнього середовища» та «Про екологічну експертизу» кулярно, без надання правдивої інформації населенню, було прийнято рішення про будівництво поблизу Мукачєвого підприємства з іноземними інвестиціями «Петро Карбо Хем-Мукачєве». Як з'ясувалося, це екологічно небезпечна станція з перевантаження високотоксичних продуктів хімічної промисловості обсягом 20 720 тонн на рік. Коли до людей все-таки просочилася достовірна інформація про об'єкт та можливі наслідки його діяльності, населення організувало мітинги протесту і направило до різних інстанцій заяву з вимогою припинити будівництво, під якою підписалося майже 1500 осіб. Народні депутати, у свою чергу, подали до уряду, відповідних міністерств та відомств запити та звернення. Вимоги ґрунтувалися на тому, що Мукачєвський район є одним з найбільш густонаселених в Закарпатті. Крім того, ця станція за рельєфом розташована вище міста кількох населених пунктів, а це означає, що ґрунтові води, які потраплятимуть у місто, можуть бути отруєні. До того ж поряд розміщено табір утримання нелегальних мігрантів з країн Східної Азії, що створює реальну загрозу вчинення терористичних актів.

У зв'язку з цим тодішній керівник області Геннадій Москаль видав розпорядження про тимчасове припинення будівництва. Однак роботи на об'єкті тривали. На численні звернення громадян в облдержадміністрації і правоохоронних органах не реагували. Як наслідок, цей надзвичайно небезпечний об'єкт почав діяти в самому центрі Закарпаття.

То скажіть, будь ласка, хіба це державний підхід до вирішення справи?

Перестановка кадрів не змінює результат

На жаль, ситуація не змінилася і з приходом нового уряду. Досі продовжуємо отримувати формальні відписки. З Кабінету Міністрів ми з колегами отримали відповідь на запит стосовно ігнорування інтересів інвалідів війни. В ньому йшлося про те, що Закон «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачає щорічне забезпечення кожного з ветеранів безплатною сана-

■ ■ ■

Суспільство залишається відстороненим від вироблення, а тим більше від здійснення політики. В результаті — поглиблення прірви між людиною та державою.

■

торно-курортною путівкою або, за їх бажанням, раз на два роки грошову компенсацію. Також наголошувалося, що за вартості путівки 1100—1700 грн. за урядовим рішенням компенсація передбачається в розмірі 75—100 грн.

Однак конкретної відповіді на запитання, що їх поставили, ми так і не отримали. Натомість віце-прем'єр інформує про загальні цифри забезпеченості інвалідів усіх категорій путівками та виплату компенсацій і наголошує, що заплановані показники виконано. І жодного слова про те, чому інваліди війни, а їх лише на Закарпатті 2600 осіб, роками стоять у черзі на путівки і не можуть отримати їх. То як не повторити свого звернення до КМ?

Перед законом рівні всі?

На жаль, замість того, щоб служити народу, уряд сам намагається диктувати йому політику. І причини такого становища на виду. Чинна влада за будь-яку ціну намагається зберегти свої повноваження. Як наголосив Володимир Литвин, «роз'єднана політично, соціально, культурно та релігійно Україна тримається сьогодні як цілісність саме на державності». Сус-

■ ■ ■

Часто через свої непродумані й некультурні дії ми справляємо враження людей, здатних тільки до суперечок та політиканства.

■

пільство залишається відстороненим від вироблення, а тим більше від здійснення політики. В результаті — поглиблення прірви між людиною та державою.

Незважаючи на те, що слова глави парламенту було під оплески сприйнято народними депутатами, належних кроків з виправлення становища ніхто так і не зробив. Певніше, навпаки. Ми знову бачимо, як на противагу демократичним силам у напівпорожніх залах голосами тієї само виконавчої влади від імені народу

приймають потрібні рішення. Водночас влада залишається глухою до голосу десятків тисяч людей, які збираються, аби висловити свою позицію стосовно політичної реформи, як це було в Донецьку, Сумах, Мукачєвому, Ужгороді та інших містах. І таких фактів сотні.

Післямова...

Проаналізувавши вищезгадане, ми з колегами готуємо до Голови Верховної Ради запит про запити, в якому звертаємося з проханням утворити спеціальну комісію з розслідування фактів необ'єктивного ставлення до вимог народних депутатів на державному рівні. Ми вважаємо, що за її висновками незайве було б прийняти окреме рішення парламенту. Йдеться не лише про негативну реакцію на запити, а про ставлення до рішень ВР в цілому. Складається парадоксальна ситуація: виконавча влада любить і поважає парламент тільки тоді, коли той приймає потрібні їй рішення. А коли треба виконувати закони, ставлення до нього діаметрально протилежне. Розглядом цього питання ми хочемо домогтися забезпечення виконання Закону «Про статус народного депутата».

До того ж питання авторитету влади занадто болюче. Пригадуєте, нещодавно Голова ВР у своїй доповіді наголосив, що парламент — найвищий представницький орган держави, який найадекватніше відбиває суспільні настрої, має найнижчий рейтинг. І серед першопричин назвав негативне ставлення до нього з боку аж ніяк не рядових представників державних і політичних структур. І що це справді так, яскраво засвідчує ставлення до депутатських запитів, про що ми вже казали.

Скажу відверто: і ми, депутати, багато в чому винні. Перед тим, як прийняти рішення чи дати чомусь оцінку, дехто спочатку хоче почути, що про це думають на Банковій та в уряді.

Часто через свої непродумані й некультурні дії ми справляємо враження людей, здатних тільки до суперечок та політиканства. Не випадково під час зустрічей з виборцями звучать докори на нашу адресу.

Тож хочу закликати себе й інших народних депутатів до інтелігентності, до єдності слова і діла: сумлінно виконувати депутатські обов'язки перед своїми виборцями, чуйно реагувати на їхні проблеми.

Віктор БАЛОГА, народний депутат України.

Уколовся — і мало не помер

МОНОЛОГ НАРКОМАНА

На сходах у під'їзді, притулившись до стіни, сидів надзвичайно худий, весь у лахміттях хлопець. В очах — порожнеча, в руці — цигарка. Придивилася — колишній однокласник, точніше, те, що від нього залишилося. Підійшла, сіла поруч, почали розмовляти. Утім, спочатку говорила я — він не міг і слова зв'язати. Потім трохи відійшов, розговорився.

— Уперше я спробував «травку» у школі — думав розважитися. «Предки», коли дізналися, сполошилися, намагалися контролювати мене, приводили психолога. Врешті-решт до іншої школи перевели. Та марно.

Мені вже хотілося сильніших наркотиків. Знайомі запропонували кокаїн. Нюхнув, ожив, але ненадовго. Дози щоразу збільшувалися. Коли

витратив власні заощадження, продав мамині коштовності.

Приятель якось порадив уколитися. Спробував — і мало не помер. У підвалі пролежав добу, отямився від писку шурів.

З тиждень ще валявся вдома, але краще не ставало. Марив, серед ночі прокидався, кричав. Намагався висадити зачине-ні батьками двері. Зате-лефонував товаришам,

вони у вікно закинули зілля. Покращало, батьки подумали, що криза минула. А я тим часом позабирав залишки коштовностей і дременував додому...

Уже два місяці живу в підвалі, збираю пляшки. Як пощастить, витягну гаманця з кишені пасажира. На кокаїн уже, звичайно, не вистачає, то ж трую себе всім, що потрапить до рук. Без наркотиків мені дуже погано: голова болить, нудить, крутить м'язи. Дуже хочеться їсти.

Доведеться, певно, повернутися додому. Хай роблять зі мною, що хочуть...

Записала Анна БОЙКО.

Тільки факти

Понад 800 тисяч жителів України приймають наркотики. З них більшість — віком 18—30 років. Серед тих, хто звертався до центру ресоціалізації наркозалежної молоді:

- ♦ 50 відсотків — матері;
- ♦ 30 відсотків — батьки;
- ♦ 10 відсотків — родичі та друзі;
- ♦ 10 відсотків — самі наркомани.

ЖАРТИ ВОВОЧКИ

Нагодували маріхуаною

Учень пригостив викладачів середньої школи одного з німецьких міст пирогом з начинкою з маріхуани, після чого декількох учителів відвезли до лікарні. Обшукавши будинок школяра, охоронці правопорядку знайшли там сліди наркотиків. Заарештований визнав свою провину і погодився вибачитися перед усією школою, щоб уникнути порушення кримінальної справи. За словами «жартівника», якому залишилося кілька тижнів до випускних іспитів, він був упевнений, що це «смільний і необразливий розіграш», але він розкаюється у вчиненому. Йому доведеться попрацювати на громадських роботах у місцевій лікарні, щоб сплатити штраф поліції.

Дорослим на замітку

У тих, хто вжив героїн, зиніці звужуються і не реагують на світло. Куріння «травки» (конопля, гашиш, анаша) спричиняє почервоніння шкірних покривів, білків очей. Виникає неадекватна веселість, підвищений апетит. Той, хто вжив транквілізатори або снодійне, перебуває наче в стані алкогольного сп'яніння. Різні стимулятори і кокаїн провокують хаточинні нескординовані рухи, зайву жестикуляцію, радісне збудження.

А ТИМ ЧАСОМ

«Опикун» наркодільків — офіцер

У Мелітополі виявлено організовану злочинну групу, яка збувала наркотики. Вилучено велику кількість наркотичних речовин, а також вогнепальну зброю.

З'ясувалося, що злочинців «опікував» начальник відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків місцевої міліції.

Олександр АБЛІЦОВ. Запорізька область.

Хвороба молодшає

Чотири з половиною кілограми наркотичних засобів вилучила міліція впродовж тижня у школах та вузах Рівненщини. Такий «ужинок» свідчить про те, що наркоманія молодшає.

За тиждень у стані наркотичного збудження затримано чотирнадцять учнів та студентів, а також кілька молодиків, які збували дурман своїм одноліткам безпосередньо у школах та вузах. Порушено дев'ять кримінальних справ.

Олександра ЮРКОВА. Рівне.

Десятикласник однієї з шкіл Прикарпаття протягом двох тижнів скоїв у селищі Буришині Галицького району два вбивства. Першою його жертвою став чоловік, якого до того Петро (назвамо так хлопця) знав лише візуально, другою — 16-річний підліток, з яким зустрічався у вуличних компаніях і приятелював...

Злочинця видав мобільник

Чоловіка, якому було 34 роки, знайшли на дивані у власній квартирі з проламанною головою і затягнутою петлею на шиї. Як потім з'ясувалося, Петро наносив йому удари металевим ломом, а щоб не чути страшних передсмертних стогонів, задушив жертву шнурком, який знайшов у кімнаті. А тіло убитого підлітка знайшли біля гаражів. Воно було понівечене колотими ранами, а з ока стирчала рукоятка викрутки. Цього разу, щоб не чути стогону, Петро задушив його дерев'яною палицею, що трапилася під руку. «Я розумів, що вбиваю його і що він помирає», — напише він у своєму показанні, детально описуючи обставини кожного з цих жорстоких убивств, від яких холоде кров у жилах. Зауважимо, що вони відбувалися майже за одним сценарієм: вештання вулицями, алкоголь на голодний шлунок, сварка, бійка, вбивство. Далі — пограбування і продаж крадених речей у сусідньому Калуському районі, де навчався на той час у школі. Власне, за мобільним телефоном, якого Петро витяг з кишені убитого ним підлітка, його і знайшли оперативники Галицького району.

Що думають з цього приводу батьки, педагоги, однокласники, правоохоронці? Як таке могло статися?

— Погляньте на фотографію Петра, — простягає мені паспорт прокурор Галицького району Микола Андріюца. — Симпатичний хлопець. З'ясується, в нього чудовий голос, навіть співав у церковному хорі. Та й батьки його виявилися нормальними людьми. Мама — керівник гуртка естрадно-бального танцю, батько — слюсар. У них, як нам здалося, добрі стосунки. Є ще старший син. У сім'ї не п'ють, не курять, не лихословлять. Незвичне хіба те, що батьки двічі одружувалися один з одним, а в проміжках між цим Ірина мала іншого чоловіка, від якого і народила Петра. Коли вона знову зішлася з першим чоловіком, той усиновив хлопця. Петі тоді було шість років.

Вдачею син, каже мама, пішов у свого рідного батька — конфліктного, запального, неврівноваженого. Мабуть, у цій дитячій душі щось давно коїлося, але розібратися в цьому нерідний батько, Петро, кажуть, дізнався лише рік тому. А проблеми у школі і з батьками почалися в нього чи не з першого класу. Вчителі хором казали, що він здібний, особливо до музики, але весь час скаржилися на його поведінку. Батьки записали Петра до музичної шко-

ли, а потім до спортивних секцій, щоб дати вихід його нестримній енергії. Та Петра вабила вулична компанія. Щоб відгородити сина від неї, батьки віддали його після сьомого класу до військово-спортивного ліцею-інтернату. Через три місяці Петра звідти відчислили. Знову пішов до школи, але вже до іншої. І знову ті самі проблеми і нарікання. Після дев'яти класів вступив до профтехучилища, але й там затримався лише на півроку.

«Найкращий голос у церковному хорі» належав убивці-школяреві

Батьки відчували, що самі впоратися з сином не можуть. Не допомагали ні слюзи, ні сварки, ні умовляння. Відчай і безсилення привели їх до священика, з яким поділилися своєю бідою. Той запросив Петра до церковного хору. «Найкращий голос у хорі», — казав про нього священик. До речі, це було єдине місце, де Петру справді подобалося. Та все перекреслила квартирна крадіжка.

— Ми могли заплатити збитки потерпілій і не доводити справу до суду, — каже пані Ірина. — Але свідомо пішли на що ганьбу для сім'ї заради того, щоб Петро відчув: за свої вчинки треба відповідати. Сподівалися, що умовний термін стримає його від подібного. Коли зачитали судовий вирок, Петро заплакав. Дома сказав, що в церковному хорі більше не співатиме, бо негідний цього. Жити хоче в бабусі. Ми не заперечували, сподівалися на благотворну дію бабусиної любові. Оскільки з профтехучилища його через крадіжку відчислили, працював кілька місяців у одного підприємця. А після літа сам став проситися до однієї зі шкіл сусіднього Калуського району.

«Пояснити те, що він скоїв, не можу»

— До мене він підходив разів п'ять, щоб прийняла його до школи. Хочу довести всім, а особливо своїй мамі, казав, що можу здобути вищу освіту. Я його й пожаліла, — розповідає директор школи Ніна Шпак. — До нас часто просяться так звані неблагополучні діти, від

яких міські школи відмовляються. Багато з них у нашому колективі змінюються, виростають хорошими людьми. Ось і Петрові хотілося допомогти. Ніхто мені не сказав, що в нього є судимість. Дізналася про це пізніше. Але ж не викидати хлопця геть! У нас йому, здавалося, було добре. Ту-лився до вчителів і учнів.

Був капітаном баскетбольної команди. За спортивні успіхи нагороджений грамотою. Дуже гарно співав. Був ввічливий, активний. Ніколи не виявляв агресії. Мені треба написати на нього характеристику, то я й нічого негативного не можу знайти. Єдине — має за півріччя багато пропусків. Десь на початку його не догледіли. Може, якби вчився у нас довше, встигли б збити з нього людину... Пояснити собі того, що він скоїв, не можу. Шкода, що хлопець собі такий шлях постелив, бо уже не бачитиме у своєму житті нічого доброго. Однокласники теж шоковані і не можуть повірити в те, що сталося...

Начальник управління освіти Калуського району Галина Синюк події прокоментувала так:

— Це наша спільна вина. І н а й п е р ш е школи, в якій не знайшлося педагога, котрий міг би чимось зарадити у цій ситуації. Але й мама, мабуть, занадто опікала й леліяла свою дитину. Я мовчу, бо у спра-

ві прочитала, що після однієї серйозної розмови з батьками Петро закрився у ванній кімнаті і довго не відчиняв. Коли батьки зламали двері, побачили його з перерізними венами. Ще одна спроба самогубства була після того, як його насварила бабуся — пробував отруїтися пігулками. Після цього мама хотіла показати його лікарям, навіть уже домовилася привезти його на обстеження, але їхати у психлікарню хлопець навідріз відмовився: «Я здоровий». А взяти його силоміць не наважилася.

Вихованням займаються всі. Тобто ніхто

Усюди в світі з такими проблемами звертаються до фахівців, психологів. Але у Калуському районі з цим проблема. Шкільні психологи працюють лише у восьми школах з 39, адже за міністерським розпорядженням посада психолога вводиться в сільських школах, де навчається не менш як 400 дітей, а в міських — 700. У Калуському районі нема і Центру практичних психологів і соціології: щоб відкрити його, пояснили мені, в районі має бути 20 тисяч учнів, а тут їх — близько дев'яти. Щоправда, посада методиста-психолога запроваджена в методкабінетах управління освіти, але, як почула від одного освітянського керівника, «ці психологи, у кращому разі, знають теорію, але, зазвичай, це люди без життєвого досвіду, а тому навряд чи могли б допомогти в такій ситуації».

Крім того, на виховання дитини впливає не тільки школа і батьки, а й багато інших чинників, зрештою, становище в суспільстві. Чи здорове воно у нас?..

Запитань багато. Мама Петра відповіла на них по-своєму — розраховувалася з роботи. Каже, що не має морального права працювати з дітьми. Свого часу таке рішення приймав і Петро: після крадіжки покинув церковний хор. Але чи врятувало це його?..

Дарина НАЗАРЧУК. Івано-Франківська область.

Не

повернулася з дискотеки

Звіряче вбивство, скоєне в селі Велика Знам'янка Кам'янсько-Дніпровського району, приголомшило не лише місцевих жителів, а й бувалих співробітників міліції. Десятикласник наніс шість ножових поранень в область серця 14-річній дівчинці, порізав їй все обличчя і руки...

Вони жили в одному

На городі бузина, а в Києві Рибкін

Все-таки Київ — особливе місто. Саме тут полюбляє несподівано з'являтися кандидат у президенти Російської Федерації Іван Рибкін. Щоправда, цього разу Рибкіна ніхто силоміць у його номері 464 готелю «Прем'єр-палац» не тримав. Навпаки, кореспонденти «ГУ» наполегливо пробували витягти його з номера.

«Я дуже стомився, цілу ніч не спав, — заявив Іван Рибкін. — Усі коментарі дам під час прес-конференції, а зараз відпочиваю». Певна надія з'явилася, коли до готелю підійшли співробітники СБУ, щоб вручити панові Рибкіну повістку — з'явитися 4 березня до Генеральної прокуратури, щоб дати свідчення як свідок.

На запитання, чи пов'язаний нинішній приїзд Івана Рибкіна з викликом до Генпрокуратури чи, навпаки, Генпрокуратура вирішила скористатися приїздом Рибкіна до Києва, щоб обговорити з ним його ж звинувачення, заступник начальника головного управління з боротьби з корупцією і організованою злочинністю СБУ полковник Ігор Грибенник зауважив, що хотів би ці питання обговорити з самим Рибкіним. А ще краще, якщо ці питання владсть обговорити слідчому Миколі Лелюку. Він також повідомив, що Рибкін має з'явитися в Генпрокуратурі за 45, щонайбільше 50 хвилин з моменту вручення повістки. На запитання, як розвиватимуться події, якщо Рибкін проігнорує (до речі, вже вдруге), Ігор Грибенник відповів, що це право Івана Рибкіна, і тоді буде зроблено повторну спробу.

Далі ситуація розвивалася досить цікаво. З Москви до рецепції готелю зателефонувала прес-

секретар Івана Рибкіна Ксенія Пономарьова і попросила передати журналістам, що Рибкін не даватиме жодних коментарів до прес-конференції, яка відбудеться в УНІАН. Потім були спроби виставити журналістів з холу готелю, мотивуючи це тим, що готель приватний, а ми надочучаємо гостей готелю. Проте компроміс знайти вдалося, і журналісти й далі продовжували чекати на вихід Рибкіна до представників СБУ, щоб на власні очі побачити, як Івану Павловичу вручають повістку у справі, порушеній за його звинуваченнями, і в справі, в якій він активно не хоче фігурувати навіть як свідок.

До прес-конференції представникам СБУ так і не вдалося вручити Івану Рибкіну повістку. Мету свого нинішнього приїзду в Україну він пояснив так: «Я хочу зробити заяву і подякувати Ігорю Кереzu за те, що він організував попередню мою неофіційну поїзду до Києва, та за мужність, яку він виявив під час наступних подій. Я з обуренням дізнався, що людей, які організовували моє перебування в Києві, було затримано. Дізнався, на жаль, із запізненням. І одразу вирішив приїхати до Києва, щоб зробити цю заяву».

Рибкін цього разу не став спокушати долю і поінформував про своє прибуття Президента України Леоніда Кучму. Про мету своєї першої поїздки до Києва розповідати не захотів. Єдине, що

Кандидат у президенти Росії Іван Рибкін (ліворуч) відмовляється взяти в слідчого з особливо важливих справ Генеральної прокуратури України Миколи Лелюка повістку.

він знову повторив, що остаточної мети досягнуто не було. Із його відповіді також стало зрозуміло, що темою київських зустрічей мало б стати врегулювання чеченського конфлікту. Саме це є одним із головних пунктів передвиборної кампанії Івана Рибкіна. Він знову згадав про добрих і недобрих людей. До добрих відніс вищезгаданого Ігоря Кереzu та народного депутата Давида Жванію, підтвердивши, що мав з ним зустріч у Києві. Недобрих називати не захотів.

Кандидат у президенти РФ зауважив: «Ви знаєте, що було проведено аналізи. Жодних слідів уколів і психотропних речовин у крові не виявлено». Все, що відбувається в Україні після «його неофіційного відвідання Києва», Іван Рибкін охарактеризував так: «На городі бузина, а в Києві дядько». При цьому він також заявив, що не має намірів зустрічатися з українською Генпрокуратурою, доки не поспілкується з російською, і саме тому він поспішає до Москви.

Наталія ФІЛІПЧУК.
Фото УНІАН.

Спецслужби — не балетна студія

Генерал Служби безпеки Валерій Кравченко наполягає на тому, що в документах, які він передав до Генеральної прокуратури України, є порушення законодавства, зокрема, закону про розвідувальні органи, і він готовий свідчити з цього питання у разі початку слідства. А народний депутат Микола Томенко заявляє, що одержав від СБУ підтвердження, що в документах генерала Валерія Кравченка міститься державна таємниця.

«За попередньою оцінкою, відомості, що містяться в цих документах, за статтею 8 Закону «Про державну таємницю» і статтею 14 Закону «Про розвідувальні органи» належать до державної таємниці в сфері національної безпеки й охорони правопорядку, розголошення яких завдасть шкоди інтересам національної безпеки України», — сказано в листі і зазначається, що у разі оприлюднення цих документів є реальна загроза створення умов для розголошення системи шифрування, яку використовували під час обміну повідомленнями з іноземними представництвами України.

«Для того щоб покласти край дискусії про використання СБУ в політичних цілях, ця структура має визнати незаконність низки своїх розпоряджень. Деякі експерти, вивчивши матеріали генерала Кравченка, вважають, що така позиція очевидна. Це розуміє і сама Служба безпеки», — підкреслив М. Томенко, відзначивши, що інакше його б не попереджали, що в матеріалах В. Кравченка міститься державна таємниця. Депутат зазначив, що для того, щоб не

зволікати з розв'язанням цього питання, СБУ має визнати порушення, яких припустилася, а Президент України прийняти організаційні кадрові рішення у зв'язку з цим.

У скандалі навколо генерала Кравченка як і раніше більше запитань, ніж відповідей. Одне із запитань, яке продовжують задавати й досі — мотиви його вчинку. Так, відомий бельгійський кримінолог, професор університету Люмен, колишній офіцер безпеки при бельгійському посольстві в Лівії та Анголі Пол де Вуд повідомив радіо «Свобода», що Кравченко мав особисті мотиви: його могло приваблювати «красиве життя в Берліні». «Ця людина здобула освіту в системі КДБ і добре знає, що це за система, і що спецслужби — не балетна студія» — сказав бельгієць, додавши, що головне завдання служби безпеки — «оберігати і створювати перешкоди для зовнішнього впливу». Експерт вважає, що в зв'язку з політичною обстановкою в Україні збір інформації про всіх політиків, які приїждять до Німеччини, «є дуже важливим». Заяви в ЗМІ, на думку Пола де Вуда — останнє, що може робити розвідник у своєму житті. Пол де Вуд навіть як приклад кілька гучних скандалів, пов'язаних із представниками спецслужб, причиною яких тою або тою мірою послужили великі гроші інших спецслужб.

Сам генерал Кравченко як і раніше наполягає на тому, що пішов на цей крок, тому що не хотів порушувати закон і стомився від непрофесіоналізму, що панує нині в СБУ.

Яна СТАДІЛЬНА.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 15/75-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Комтехінвест» юридична адреса: пр-т Науки, 61, м. Київ, 03039; фактична адреса: пр-т 40-річчя Жовтня, 50, 03039, код ЄДРПОУ 23513558, р/р 26007011701 в АК «Промислово фінансовий банк» м. Київ, МФО). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сиротенка Леоніда Петровича (ліцензія серія АА № 630119 від 29.12.2003 р.), 01034, м. Київ, вул. Володимирівська, буд. 48, офіс 2, тел. (044) 246-37-03, 246-37-05.

Заяви кредиторів та пропозиції про санацію приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

До уваги акціонерів ВАР «Шахта «Комсомолець Донбасу»!

У газеті «Голос України» № 24 від 7 лютого 2004 року було опубліковано оголошення про Загальні збори акціонерів ВАР «Шахта «Комсомолець Донбасу».

Фондом державного майна України, як акціонера, що володіє у сукупності більш як 10 відсотків голосів Товариства, до Порядку денного Загальних зборів акціонерів ВАР «Шахта «Комсомолець Донбасу», які призначено на 26 березня 2004 року, додано 8 пункт «Про перевибори складу Спостережної ради товариства».

Правління ВАР «Шахта «Комсомолець Донбасу».

В оголошенні опублікованому у газеті «ГУ» № 175 (2926) від 25 вересня 2002 року про ліквідацію Закритого акціонерного товариства фірми «Стройкомплекс» код підприємства слід читати наступним чином: 24576526.

Приватне підприємство «Фірма «Укрспецтранс», адреса: м. Донецьк, 83003, вул. Калужська, б. 10, код ЄДРПОУ 24166136, МФО 335593 поточний рахунок 26002198035391 у ДФ ВАР «Кредит промбанк» оголошує про свою ліквідацію, претензії приймаються протягом місяця по телефону: 8 (062) 382-61-87.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 26 січня 2004 року порушено справу № 10/20-04 про банкрутство Іллінецького колективного міжгосподарського комбикормового заводу (22740, Вінницька область, Іллінецький район, смт. Дашів, вул. Чапаєва, 1, р/р 260087737 в ВОД АППБ «Аваль» м. Вінниця, МФО 302247, код ЄДРПОУ 05435470).

Розпорядником майна призначена арбітражний керуючий Демець Ліна Василівна (ліцензія АА № 419225 від 10.10.2002 р., адреса: 21016, м. Вінниця, а/с 5894, вул. 40-річчя Перемоги, 27А, кім. 57).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Оголошення, опубліковане в газеті «Голос України» № 37 від 26.02.2004 р. про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури щодо ВАР «Заболотівська сільгоспхімія» вважати недійсним.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) від 02.02.2004 р. по справі № Б-7/305 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо ВАР «Заболотівська сільгосптехніка» (Івано-Франківська обл., Снятинський район, смт. Заболотів, вул. Грушевського, 62, код ЄДРПОУ 03744116).

Ліквідатором призначена Лаб'як Любов Дмитрівна (ліцензія АА № 250480, м. Івано-Франківськ, вул. Паркова, 20/7, тел. (03422) 40452, 32461).

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 13.01.04 р. визнано банкрутом і введено ліквідаційну процедуру в провадженні справи № 5/251 про банкрутство ВАР «Миколаївська спеціалізована пересувна механізована колона № 4» (ідентифікаційний код № 01353309. Юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Очаківська, 1а). Ліквідатор — Дуднікова Н. Г. (ліцензія серія АА № 630150 від 17.01.2004 р. Адреса: 54000, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 29/19. Тел. 8 (0512) 35-90-61).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області від 11.08.2003 року по справі № 5/350-03 Тульчинське міське споживче товариство (вул. 30-років Перемоги, 16, м. Тульчин Вінницької області, код 01742353, р/р 25600323610103 в ОПЕРВ «Ошадбанк» м. Вінниці, МФО 302076) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Лещенко А. М., ліцензія серії АА № 484190, тел. 8 (258) 4-22-59.

ЗАТ «Теплоэлектроцентрль-3» повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 29 квітня 2004 року о 15 годині за адресою: м. Харків, вул. Енергетична, 3.

Початок реєстрації о 14 годині.

Порядок денний:

- Звіт Правління про діяльність ЗАТ «ТЕЦ-3» у 2003 році.
- Звіт ревізійної комісії.
- Затвердження річної фінансової звітності за 2003 рік.
- Затвердження основних напрямків розвитку товариства у 2004 році.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ-27, вул. Куйбишева, 1-а) порушено провадження у справі № Б24/9/04 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Культура і комерція» (юридична адреса: 52628, Дніпропетровська область, м. Дніпродзержинськ, пр-т. Металургів, 76-Б, к.29, ЄДРПОУ 21873614; р/р № 26008004310000 в ТВБВ ДФ АКІБ «УкрСиббанк» м. Дніпродзержинськ, МФО 306856; р/р № 26007100242001 в Дніпродзержинському відділенні АКБ «Укрсоцбанк», МФО 305051).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого — Талана Леоніда Григоровича, м. Дніпропетровськ. Ліцензія серія АА № 047939.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дати опублікування.

Постановою господарського суду Закарпатської області від 17.02.2004 р. по справі № 10/36, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно приватного виробничо-комерційного підприємства «Декалог», в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Реквізити банкрута: код в ЄДРПОУ 19111920; юридична адреса: Закарпатська область, Ужгородський район, с. Розівка, вул. Кільцева, 1.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого — Дідича Михайла Андрійовича (ліцензія № 047980 від 19.10.2001 р.); 88018, м. Ужгород, пр. Свободи, 3, пошт. відділ. № 18, а/с 82; тел. (031-2)67-29-21.

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі 8/51 від 08.11.2002 року визнано банкрутом КСП «Невірківське» відкрито ліквідаційну процедуру. Ухвалою Господарського суду Рівненської області по справі 8/51 від 30.10.2003 року призначено арбітражним керуючим ліквідатором Віннікова Василя Григоровича (ліцензія № 668279).

ДП Об'єднання «Розвиток та інвестиції» «Рі-інвест» код 32023448 зареєстроване в Вишгородській РДА м. Вишгорода, повідомляє про свою ліквідацію, згідно розпорядження № 3/04 від 16 лютого 2004 року. Претензії приймаються протягом одного місяця з дня виходу оголошення за тел. 213-62-39.

Правління ЗАТ «Вінницький лікеро-горілчаний завод» повідомляє, що загальні збори акціонерів товариства відбудуться 28 квітня 2004 року о 10.00 год. за адресою: 21100, м. Вінниця, вул. Нансена, 7. Початок реєстрації о 9.00 год.

Порядок денний:

- Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за 2003 рік.
- Про зміну організаційно-правової форми товариства.
- Організаційні питання.
- Різне.

Для участі в загальних зборах необхідно мати при собі:

- паспорт;
- довіреність на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Акціонери мають можливість ознайомитись з документами з питань порядку денного в оргкомітеті за адресою: м. Вінниця, вул. Нансена, 7, тел. 26-57-91.

Половинчасте милосердя

Схоже, авторці листа сумчанці Світлані Ковальовій й досі почуття гумору не зрадило. «Будинок барачного типу» по вулиці Замостянській, 5-Б — це довжелезний сарай з безліччю тріщин, у які вільно рука проходить, скособочений так, що ось-ось розвалиться навпіл, з вікнами, які вже майже увійшли в землю. Усередині картина ще гнітючіша, тож заходив я в «квартиру» з острахом зламати ноги чи дістати в тім'ячко «гостинця» зі стелі: підлога вся прогнила, зверху загрозливо звисали шматки штукатурки.

— Ми самі ходимо тут з острахом, бо звідусіль чатує небезпека: знизу навідуються шурі, миші та жаби, згори падає штукатурка, а під час дощів на наші голови виливаються справжні ніагарські водопади води, — зітхає Світлана Ковальова.

Довершує страшний «пейзаж», даруйте за порівняння, двокімнатного хліва-гродеску тропічна вологість упереміжку з болотною сирістю та майже собачий холод. Ось у таких умовах животіє Світлана зі своїми трьома неповнолітніми дітьми — доньками шістнадцяти і шести років та дванадцятирічним сином.

За стіною, у такій самій «розкоші», проживає сестра Світлани з 20-річним сином. Актом житлова комісія Зарічного райвиконкому встановила, що будинок №5-6 по вулиці 1-й Замостянській має фізичну зношеність більш як на 80 відсотків, він в аварійному стані, мешканців потрібно відселити. Датовано документ 11 березня 2003 року.

Світлана на початку минулого року пішла з цим «Актом» на поклін до міської влади з проханням поліпшити житлові умови. Як зізналася в розмові з вашим кореспондентом, повірила новому міському голові Сум Володимирові Омельченку, який пообіцяв мешканцям міста протягом трьох наступних років після його обрання перетворити обласний центр на європейське місто й зосередити зусилля насамперед на розв'язанні найболючіших соціальних проблем людей. Потрапила Світлана Ковальова до кабінету заступника міського голови Сергія Лугового. А той порадив чекати.

Тож коли повернулася у свої «хороми», відразу виплакала всю свою образу в листі

«...Живу з трьома дітьми в будинку барачного типу, з якого через аварійність шість сімей-сусідів були відселені ще у 1983(!) році. Про нашу сім'ю забули. А коли звернулася по допомогу до заступника міського голови Сум Сергія Лугового, то почула у відповідь: «Чекайте своєї черги». Та ми й так чекаємо на неї вже 20 років... Шановна редакціє! Заради дітей — допоможі!».

до на-родного депутата Григорія Суркіса. Він миттєво відреагував і звернувся до голови Сумської облдержадміністрації Володимира Щербаня з проханням вирішити житлове питання Світлани. Той, у свою чергу, зобов'язав міську владу Сум не зволікати й розв'язати позитивно.

Після цього колесо фортуни сім'ї Ковальової, на-мертво закорене чиновницьким бомондом два десятиріччя тому, закрутилося з нечуваною швидкістю: за якийсь місяць міськвиконком запропонував їй впорядковану чотирикімнатну квартиру. Але квартиру ту було виділено фактично трьом сім'ям: Світлани Ко-

Вестибюль «апартаментів»

Не добившись справедливості, так і живе Світлана з трьома дітьми, по суті, в холодному хліві, де на ранок у відрах замерзає вода, а подзьобана підлога перетворюється на ковзанку...

вальової з трьома неповнолітніми дітьми, її сестрі з сином-парубком та їхній матері, парализованій після смерті батька. Без зняття з черги на житло. Однак Ковальова відмовилася від такого «щедрого» подарунка». Не з примхи, а з практичних міркувань, не позбавлених здорового глузду.

— Це сьогодні село, а завтра «родина» може подвоїтися, — пояснює Світлана. — Племінник приведе молоду дружину, моя дочка вийде заміж, в обох молодих сім'ях народяться діти. І тоді знову доведеться йти до влади на поклін: «Дайте нову квартиру».

Ковальова згодна була на компромісний варіант: замінити одну чотирикімнатну на дві двокімнатні. Одну для неї з дітьми, другу — для сестри Галини. Та її навіть не вислухали.

— Міський голова Володимир Омельченко, коли я була в нього на прийомі, — згадує Ковальова, — безапеляційно заявив: «Перебейся в ту, що дали, а там роби з нею, що сама захо-

чеш: можеш продати, розміняти — твоя справа. Інших квартир у мене немає».

Не знайшла багатодітна мати підтримки і в обласній прокуратурі. Ось яку відповідь вона отримала на свою скаргу від тодішнього першого заступника прокурора Сумської області (нині вже заступник Генерального прокурора України) пана Моліцького: «... На засіданні громадської комісії по житлових питаннях Сумської міської ради, в якості виключення, та як тимчасову міру поліпшення житлових умов, мешканцям цієї квартири 17.07.03 запропоновано одержати чотирикімнатну квартиру. Від даної пропозиції Ви відмовилися.

Таким чином підстав для вжиття заходів прокурорського реагування з цього приводу не вбачається». (Збережено мову оригіналу. — Прим авт.).

Востаннє оте заіржавіле колесо фортуни з надією скрипнуло на початку грудня минулого року, коли на Замостянську з візитом особисто завітала начальник управління обліку, розподілу та приватизації житла Сумської міськради Олена Єременко. Але даремно.

— Не встигла відвідувачка зайти в дім, — продовжувала співрозмовниця, — як майже з місця в кар'єр пред'явила нам ультиматум: «Наші умови: забирайте мершій матір та сестру і паняйте у виділену квартиру. Не захочете переїжджати, залишайтеся згнивати у цьому сараї». Маму від цих слів немов струмом ударило. Їй стало гірше, і за десять днів вона померла.

При зустрічі я сказав пані Єременко про скаргу. Почувши прізвище автора, та байдухе стелула плечима і, ніби нічого не сталося, заспішила у своїх справах.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Фото Володимира КОВАЛЕНКА.

«Царські палати» сім'ї Ковальових

У Єнакієвому учасниця війни та колишні шахтарі відрізані від життя

«Александрівська» нині закриті, і регреснику неможливо отримати путівку до профілакторію. «Профспілкові комітети путівок не дають, а якщо й дають, то за повну вартість. Наче не були в профспілках, не заробили каліцтво на шахті», — обурюється Я. Шлапак. «На День інвалідів діючі шахти виділяють кошти, а нас це наче не стосується. У нас усе селище хворіє, а путівок немає», — додає Д. Савідій.

У Єнакієвому полюбляють нагадувати, що їхнє місто — батьківщина Прем'єр-міністра Віктора Януковича. У лютому цього року під час приїзду на Донеччину глава уряду узяв участь в обласній конференції ветеранів. Здавалось б, чи не нагода без прикрас розповісти членам уряду про те, як живуть колишні воїни і трудівники. Як лікуються, харчуються, як їх зустрічають у різноманітних інстанціях. Не лише до Дня інвалідів чи річниці Перемоги, а щодня.

Однак із вуст активістів організації ветеранів сипалися суцільні компліменти на адресу районних, міських, обласних начальників і самого прем'єра. І десь там побіжно, між потоками слів подяки чиновникам, — про проблеми, про те, що торік лише дві третини ветеранів області отримали вугілля, що черга на автомобілі розтяглася на 76 років, що більшість старих після перерахунку пенсій отримала лише кілька додаткових гривень...

Ветерани, які під час звернень до газети уміють різко і дошкульно критикувати владу, раптом стали її адвокатами. Наче чиновники — не на державній службі і не повинні виконувати закони. Зокрема, й ті, які стосуються соціального захисту і ветеранів, і інвалідів. Чи, може, призначене становище і перших, і других змушує запобігати перед високим начальством? А от старше покоління мешканців Донеччини дивиться на життя не крізь рожеві окуляри. Воно дивиться крізь запылену віконну шибку, як колишня медсестра Софія Макаревич — жінка, котра дійшла до Берліна. Тепер у неї п'ятий поверх. Останній.

Ліна КУЦЬ.

Донецька область.

Старість. Історія хвороби

Увійну Софія Михайлівна Макаревич була санітаркою. Носила на собі поранених, доглядала і втішала, бачила кров і смерть, на собі спізнала жорстокість війни. «Рани нічим було перев'язувати, матерії не вистачало, черви заводилися в бинтах», — згадує жінка. Дійшла до самого Берліна, де працювала в госпіталі ще рік після Перемоги. Демобілізувалася лише в липні 46-го.

За багато років сумлінної праці Софія Михайлівна заслужила 120 гривень пенсії, однокімнатну квартиру на п'ятому поверсі і купу болячок. Подивитися, як живе ветеран війни, запросили сусіди до будинку по вулиці Нестерова, 24 у Єнакієвому. Коли переступаєш поріг, у ніс б'є різкий несвіжий запах. «Це каналізація», — пояснює сусідка. Комунальники примудрилися поставити унітаз, вирізавши шматок фанерної перегородки, яка закриває труби у санвузлі. Тепер із дірки постійно дме. Плюс характерні запахи, бачок не працює. Закривати дірку, звісно, ніхто не збирається.

Двері на балкон міцно зачинені. Сам балкон в аварійному стані уже протягом кількох років, і Софія Михайлівна побоюється ступати на зруйновану бетонну плиту. З п'ятого поверху на перший спуститися крутими сходами (ліфта немає) теж не дозволяє здоров'я. Уздовж вікна пролягла нова непофарбована труба — це після численних скарг на те, що протікає батарея опалення, жек на решті зреагував і замінив трубу. Але зроблено так, наче хотіли швидше позбутися невідгідної роботи. Чорний метал не пофарбовано, сліди зварювання зіпсували старенькі шпалери і закоптили стелю. Ось так живе замурована у чотирьох стінах ветеран війни. Дітей немає, коротають вік із чоловіком, колишнім шахтарем, який переніс операцію на серці.

Господиня кутається у вовняну хустку: щойно приходила медсестра, зробила укол. «Ліки безплатні — і за те дякую», — каже Софія Михайлівна. Вона бере зі столу вицвілі від часу фотографії воєнних часів і зітхає:

— Майже нікого не залишилося. Всі хлопчики загинули. Однополчанка моя в Запоріжжі живе, писала, мовляв,

приїду до тебе в гості, із чоловіком. А я аж злякалася: ну приїде вона, подивиться, як ми живемо. Соромно... Де я її прийму, що покажу? Свою квартиру, оцей бруд? — заливається сльозами жінка.

Зінаїда Павлівна та Микола Єфремович Демиденки мешкають у єнакієвському селищі «Червоний профінтерн», по вулиці Марії Раскової, 12, у будинку, переобладнаному під житло із колишньої казарми. Глава сім'ї, шахтар-інвалід І групи, от уже вісім років не встає з ліжка. А його дружина скаржиться... ні, навіть не на побутові незручності і не на труднощі догляду за лежачим, а на купу сміття, яким засипають селище.

— Ми в самому яру, поряд із нами колишня м'ясожирова фабрика. Там м'ясо, кістки, що зіпсуються, — нам викидають. А воно ж смердить. Інше сміття сиплють. І сказати нікому нічого не можна. Ми старі, хто нас послухає.

Під час останнього приїзду до Єнакієвого кореспондент «Голосу України» побувала на зборах асоціації шахтарів-інвалідів державного підприємства «Орджонікідзевугілля». Асоціація об'єднує 6,5 тисячі інвалідів та 650 членів родин загиблих гірників. Колишні шахтарі закидали мене запитаннями про найболючіші проблеми, які хвилюють мешканців міста.

— У Єнакієвому чотири закриті шахти, і з нового року всі колишні працівники отримуватимуть побутове вугілля у соцзабезах, — розповідає заступник голови асоціації Іван Воронов. — Але тут люди ображаються: від шахти отримували 5,9 тонни вугілля, а в соцзабезі норму урізали вполовину — до 3,1 тонни. Крім того, за статтею 43 Грнничого закону тим шахтарям, які живуть у благоустроєних квартирах, вугільне підприємство повинне компенсувати частину вартості опалення. Але у Єнакієвому цього ніхто не робить, хоча в інших вугільних об'єднаннях людям дали цю пільгу.

У кожного з інвалідів — своя історія хвороби і своя історія життя. Яків Шлапак і Дмитро Савідій поскаржилися на те, що їхні рідні шахти «Червоний Профінтерн» та

«Злато» у дарунок

Плодово-овочевий консервованний продукт на полицях магазинів колись не привертав моєї уваги. Такого добра завжди з надлишком удома. Але якось у супермаркеті помітила банки незвичайної форми з яскравою сонячною етикеткою і втисненим у скло логотипом «Златодар». Здивувало укладення овочів: ряд вертикально поставлених огірочків, зверху нарізана скибками капуста, над нею — помідори, всіляка зелень, фігурні шматочки моркви. Гарно!

Дегустація з упередженістю

Вирішила я тоді взяти кілька баночок з різними овочевими консервами і томатний сік для куштування. Хоча не сумнівалася, що смаковим якостям домашнього продукту ця краса не конкурент. Удома дегустували з упередженістю. «Синенькі», салат і голубці одержали вищий бал. А томатний сік дуже сподобався мамі, хоча раніш вона його принципово не любила.

Обговорили ми і ціну. Вирішили, що середньому класу вона цілком по кишені. Так і з'явилася тема торгової марки «Златодар» і Вознесенського консервного заводу. Ані рекламних, ані проблемних публікацій про підприємство в місцевій пресі не знайшла. Тому поїхала в Вознесенськ з мінімальною обізнаністю. Щоправда, батьки згадали, як студентськими застіллями підтримували вітчизняного виробника, зокрема й виробника вознесенської кабачкової ікри. А ще в кулінарній програмі від Бориса Бурди почула про «Златодар».

Від квашеної капусти до найвишуканіших страв

Історія Вознесенського заводу типова для консервного заводу райцентру. У 1929 році за розпорядженням Раднаркому цех із розливу горілки було перепрофільовано на засолювання огірків, томатів, капусти. Продукцію відправляли шахтарям Донбасу. Пізніше почали випускати закусочні й м'ясні консерви.

Після війни завод відбудували наново, а в сімдесяті реконструювали, збільшили і переоснастили. Кабачкову ікру, огірки, помідори, томатний сік, компоти, тушонку — загалом більш як сто найменувань — випускали майже 30 мільйонів умовних банок на рік і відвантажували в усі куточки Союзу. У 90-х було скрутно: виробництво скоротили вдесьтеро, а 95-го завод зупинився.

«Лежав» консервний «на дні» довгих п'ять років. Старіло все: устаткування і навіть стіни. І тут перша відмінність Вознесенського заводу від його подібних: не розрали, не здали в металобрухт, не розібрали по цеглин-

ці. Міська влада наполегливо шукала гідного інвестора, якого міг би зацікавити «об'єкт».

У квітні 2000 року пошуки увінчалися успіхом. І вже через місяць почалися ремонт і налагодження устаткування. До червня випустили перші вісім мільйонів умовних банок. З того часу реконструкція і модернізація тривають безупинно, обсяги виробництва збільшуються.

Як торгова марка «Златодар» існує трохи більш як два роки. Головне в політиці компанії — якість. Але і форма, упаковка означають чимало. Тут в усьому — ексклюзивний дизайн, що виключає можливість підробки. Фірмова скляна тара з логотипом і кришка «твіст-офф» — продукт у наявності. В асортименті — майже 100 найменувань.

Більш як дві третини виробленого у Вознесенську експортують у Росію, Прибалтику, Ізраїль, США. До того ж огірочками хрумтять не лише колишні співвітчизники. Кажуть, з не меншим задоволенням це роблять і американці в елітних ресторанах Манхеттена.

Є і перші нагороди. На недавньому міжнародному форумі продуктів харчування, напоїв і інгредієнтів торгова марка «Златодар» одержала золоті медалі за огірки консервовані й токану овочеву. А оригінальне і високомистецьке оформлення упаковки відзначено Дипломом форуму.

Завод, що почав працювати, та як, — пряма вигода і гордість, тому що є робота, і владі — є бюджет. А селянам — гарантована заробітна плата за вирощені овочі. У сезон тут працює майже 700 осіб, нині — 500. Запаслися сировиною, не зупиняють виробництва і взимку. Закуповують фрукти-овочі в Черкаській, Херсонській, Миколаївській областях і навіть у Закарпатті. Все залежить від цін. Цього року компанія планує взяти землі в оренду і вирощувати овочі самостійно. Селянам співробітництво з заводом вигідне. Розраховуються за продукцію відразу й у грошовому еквіваленті гідно.

Чому так смачно?

З екскурсією дійшли до святая святих заводу — лабораторії з розроблення нових видів консервів. Розмовляю з технологом Ольгою Єсиковою.

— Рецепти приготування консервації знаходимо самі, — розповідає Ольга Володимирівна. — Наприклад, з газет. Приносять і наші працівники. Так, баклажани по-грецьки зро-

били за рецептом Лариси Михайлівни, завідувачки лабораторії. Скільки господарок, стільки рецептів. У наших жінок досвід багатий. Куштуємо, визначаємо, над яким рецептом працюватимемо. Підбираємо технологію, виготовляємо зразок. Якщо сподобається, стерилізуємо в цеху десять банок, а далі — даємо заявку на розроблення цього виду продукції.

Потім продукт проходить сертифікацію і впроваджується у виробництво. Так розробили і уже випускаємо «Закуску літню» з кабачків і моркви, салат «Пікантний ексклюзив», буряк. Моркву і капусту по-корейськи. Консервуємо, уявляєте, навіть вінегрет. Виходить смачно. Усі консерви натуральні, без консервантів: тільки сіль, цукор, оцет.

Є і ще одна — продовжує Ольга Володимирівна, — особливість нашої продукції. Сучасне устаткування може аж ніяк не все. Добір сировини, фігурне укладання — ручна праця. Тільки людина здатна забезпечити якість і художнє оформлення вмісту: перебрати і укласти. У банку огірки чи помідори не засиплеш. Їх треба акуратно викласти, щоб не видно було хвостиків, прикрасити зеленню, кружальцями цибулі, часниковими часточками тощо.

Додому поверталася з безліччю вражень, зокрема і смакових. Дуже хочу, щоб українці старшого покоління не горбатилися над плитою, консервуючи в 40-градусну спеку, а купували звичну домашню консервацію в супермаркетах.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

На знімках: працівники лабораторії з розробки нових видів продукції; директор Вознесенського консервного заводу Тетяна Володимирівна Волкова.

Будувати чи ні на ЧАЕС нове укриття?

АКТУАЛЬНО

Здається, тривалий пошук відповіді на одне з найскладніших запитань сучасності завершився. Йдеться про розв'язання технічної проблеми: як бути з відомим і малонайдійним «Укриттям» на колишній ЧАЕС і з тим, що під ним міститься. 12 лютого ц. р. в нашій газеті опубліковано Заяву державного спеціалізованого підприємства «Чорнобильська АЕС» про екологічні наслідки діяльності при спорудженні та експлуатації нового безпечного конфайнмента. Тобто ДСП повідомило громадськість, що планує здійснити найближчим часом, аби ми з вами жили спокійно і були впевнені: високоактивні радіоактивні відходи, котрі лежать у нинішній тимчасовій «схованці», ні нам, ні нащадкам, ні довкіллю більше не загрожують.

Одне слово, згідно з чинним законодавством підприємство просить дозволу у населення, себто у нас з вами. З цією метою розроблено план заходів «процесу обговорення з громадськістю проекту нового безпечного конфайнмента (НБК) над об'єктом «Укриття» ЧАЕС».

Публікація заяви — перший захід. За нею прийнято рішення і підготовлено повідомлення. Славутицької міської ради про проведення 20 березня ц. р. громадських слухань щодо техніко-економічного обґрунтування будівництва НБК, відкриття трьох офісів для прийняття представників громадських організацій, окремих громадян, їх зауважень та пропозицій до проекту.

І ось у Національному музеї «Чорнобиль» у Києві проведено перший із запланованих «круглих столів», на якому обговорено проект будівництва. А розпочався захід зі смислового казусу. Представник Президента України на ЧАЕС Олександр Антропов назвав його «пре-

зентацією проекту будівництва нового укриття». А в. о. директора ДСП «Чорнобильська АЕС» Вячеслав Фомін уточнив: «Це не проект, а лише техніко-економічне обґрунтування, яке підтверджує тільки можливість будівництва такої споруди, експертизу якої буде завершено в березні».

З інформації керівника групи проекту будівництва нової споруди Валерія Кулішенка в уяві постає гігантська споруда — арка, схожа на знайомий кожному з нас ангар, завдовжки 257 метрів, завширшки 150. А висота цієї диво-споруди буде 108 метрів 39 сантиметрів. Для порівняння. Знайомі нам дев'ятиповерхові житлові будинки заввишки до 30 метрів. А тут більш як три разом...

Чи витримає така височезна і з таким прольотом оболонка товщиною 12 метрів? А під нею має розташуватися низка спеціальних приміщень, служб та систем забезпечення експлуатації. Чи вдасться пересунути, як передбачається, цю гігантську й дуже важку — понад 20 000 тонн — споруду з монтажного майданчика на постійне місце розташування? Щоб воно надійно накрило весь нинішній об'єкт «Укриття» і частину третього енергоб-

лока. І чи доцільно її споруджувати взагалі?

На цьому зібранні прозвучали перші зауваження, побажання й застереження. А коли повернувся до редакції, у мене на столі вже лежали ось ці зауваги. Їх автори добре знають, про що кажуть.

Валентин КУПНИЙ працював директором об'єкта «Укриття», Володимир ТОКАРЕВСЬКИЙ очолював міжгалузовий науково-технічний центр «Укриття».

— У зв'язку із заявою у нас виникло три головні запитання: 1) чи надійний конфайнмент? 2) скільки для суспільства коштуватиме його утримання? 3) чи достовірна попередня оцінка впливу на навколишнє природне середовище?

Прямої відповіді на перших два запитання в заяві немає. Тому почнемо з останнього, яке має безпосередній стосунок до екологічної експертизи проекту.

Насамперед з'ясуємо, про вплив чого на довкілля йдеться в заяві? Якщо про вплив запланованої в НБК діяльності, то йдеться лише про діяльність, яка не передбачається. Викликає подив, що із багатьох видів діяльності, які не передбачаються всередині НБК, виділено лише один: під час експлуатації НБК «не передбачається масштабна діяльність щодо поводження з паливовими матеріалами» (тобто з пошкодженим відпрацьованим ядерним паливом). До речі, така позиція експлуатуючої організації є грубим порушенням закону України, який стверджує: «Одним із пріоритетних заходів щодо перетворення об'єкта «Ук-

риття» на екологічно безпечну систему є вилучення з нього матеріалів, що містять ядерне паливо та радіоактивні відходи».

Таким чином, вилучення матеріалів, що містять ядерне паливо та радіоактивні відходи, не є предметом діяльності. Тоді навіщо будувати НБК? Адже відомі й інші шляхи надійної ізоляції пошкодженого реактора з усією його радіоактивною начинкою. Про яку ж діяльність йдеться в заяві?

Виявляється, якщо не брати до уваги створення умов для демонтажу деяких металевих конструкцій, встановлених під час спорудження об'єкта «Укриття» у 1986 році, то подальша практична діяльність зводиться до очікування, коли обвалиться будівельні конструкції об'єкта «Укриття». Про це свідчить основний висновок попередньої оцінки впливу на навколишнє природне середовище: «Екологічний ризик, пов'язаний з аваріями при спорудженні та експлуатації НБК значно нижчий, ніж ризик, пов'язаний з обваленням будівельних конструкцій об'єкта «Укриття» за відсутності НБК». Такий популістський «висновок», м'яко кажучи, дивує, бо проектними вимогами до НБК обвалення об'єкта «Укриття» не допускається взагалі, а міцність і довговічність оголоджують конструкцій НБК не розраховано на такий випадок.

Чи можна вважати після цього достовірною наведену в заяві попередню оцінку впливу на навколишнє природне середовище? Ні, не можна. Вилучення небезпечних радіоактивних матеріалів

не є запланованим видом діяльності, тому вплив цього найважливішого призначення НБК не аналізується зовсім. А те, що аналізується, не має стосунку до практичної діяльності. В будь-якому випадку для зменшення впливу на довкілля від обвалення будівельних конструкцій об'єкта «Укриття» є надійні методи і проекти, які роблять неможливим обвалення об'єкта «Укриття». Якщо ж допускається гіпотетична можливість обвалення об'єкта «Укриття» під час насущного арки чи в майбутньому, то запропонований концептуальний проект НБК треба відкинути відразу як катастрофічно небезпечний.

Отже, НБК не є надійною перешкодою для виходу радіонуклідів за його межі, бо він буде і неміцний, і негерметичний. Експлуатація НБК з урахуванням довготривалого існування об'єкта «Укриття» навіть у режимі бездіяльності перевищить за сто років п'ять мільярдів гривень.

Чому ж тоді замовник будівництва та експлуатуюча організація наполягають на створенні НБК у вигляді прозорого для радіації ангару з листового металу і пластмаси, тільки щорічний ремонт якого (не кажучи вже про інші обов'язкові витрати) потребуватиме?

Наступний «круглий стіл» має відбутися 10 березня у Славутичі. Потім тут же, як уже зазначалося на початку цієї публікації, відбудуться громадські слухання. Буде проаналізовано всі зауваження й пропозиції, а також підготовлено підсумковий звіт, який надійде до відповідних міністерств, відомств, організацій, котрі мають стосунок до будівництва нового «Укриття», щоб вони врахували їх.

Вочевидь будуть нові побажання, зауваження й обурення. Можливо, не сім, а сімнадцять разів треба переімпіювати й зважити, перш ніж приймати остаточне рішення. Бо ж те, що ми маємо у чорнобильській зоні, — найяскравіший і найпромовистіший доказ необхідності цього.

Підготував до друку Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентства з питань банкрутства у Волинській області проводить аукціон з продажу майна підприємства — банкрута ВАТ «Рівненський комбінат будівельних матеріалів»,
яке знаходиться за адресою: м. Рівне, вул. Соборна, 420.
Лот 1 — Газорозподільний пункт; загальна площа 25 м. кв. початкова ціна 4600 грн. з ПДВ;
Лот 2 — Контора комбінату; загальна площа 366,3 м. кв. початкова ціна 87120 грн. з ПДВ;
Лот 3 — Глиносховище; загальна площа 1417,3 м. кв. початкова ціна 98780 грн. з ПДВ;
Лот 4 — Конюшня господарю; загальна площа 134,1 м. кв. початкова ціна 10710 грн. з ПДВ;
Лот 5 — Побутові приміщення; загальна площа 440,4 м. кв. початкова ціна 105530 грн. з ПДВ.
Гарантійні внески учасників (5% від початкової ціни) реєстраційний збір - 17 грн. перераховуються організатору торгів на р/р 260012748 в АППБ «Аваль» м. Луцьк, МФО 303569, код 26297428 до 6.04.2004 року. Заяви на участь в торгах приймаються до 6.04.2004 року за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161, тел. (0332) 77-63-59.
Аукціон відбудеться 9.04.2004 року об 11 год. за адресою: м. Луцьк, пр. Грушевського, 30/161.

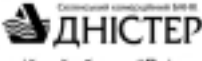
Шановні акціонери Закритого акціонерного товариства «Патріот»!
Повідомляємо Вас, що загальні збори акціонерів Закритого акціонерного товариства «Патріот» відбудуться 22.04.2004 р. о 12-00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 10.
Порядок денний:
1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Патріот» за 2003 рік та основні напрямки діяльності Товариства на 2004 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії за 2003 рік.
3. Звіт Спостережної ради за 2003 рік
4. Затвердження річного звіту та балансу ЗАТ «Патріот» за 2003 рік.
5. Розподіл прибутку за 2003 рік та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2004 рік.
6. Відкликання та обрання Голови та членів Правління ЗАТ «Патріот»
7. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради ЗАТ «Патріот».
8. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії ЗАТ «Патріот».
9. Внесення змін та доповнень до Статуту ЗАТ «Патріот».
10. Внесення змін та доповнень до Положень, що регламентують внутрішню діяльність ЗАТ «Патріот».
Реєстрація учасників зборів буде проводитись 22.04.2004 р. з 11-00 до 11-45 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 10.
Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з чинним законодавством.
Контактні телефони: (044) 456-50-42
Правління Товариства

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, б. 4) від 25.02.2004 р.:
— по справі № 21/46 сільськогосподарський кооператив «Надія», код ЄДРПОУ — 03750279 (71614, Запорізька обл., Василівський район, с. М. Шербаки, пров. Культурний, 2, р/р 260073358263001 в філії комерційного банку «Приватбанк» ЗРУ м. Запоріжжя, МФО 313399) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру;
по справі № 21/52 сільськогосподарський кооператив ім. Чкалова, код ЄДРПОУ — 03750078 (71652, Запорізька обл., Василівський район, с. Підгірне, вул. Чкалова, 103, р/р: 26007301275739 в Філії «Відділення ПІБ в м. Дніпрорудне», МФО 313054) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру;
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Моїсеева Юрія Володимировича (ліцензія Мінекономіки України АА № 419459, 72316, Запорізька область, м. Мелітополь, III-й пров. Малюги, 13, тел. (050) 322-37-88).

До уваги акціонерів ВАТ КБ "Надра"!
ВАТ КБ "Надра" запрошує Вас взяти участь в роботі загальних зборів учасників, що відбудуться 22 квітня 2004 року о 15 години за адресою: м.Київ, вул. Артема,15
Реєстрація акціонерів з 14-00 до 14-50 .
Порядок денний
1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності банку за 2003 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про перевірку фінансово-господарської діяльності банку за 2003 рік.
3. Затвердження звіту зовнішнього аудитора про фінансово-господарську діяльність банку за 2003 рік.
4. Затвердження розподілу прибутку за результатами фінансово-господарської діяльності банку в 2003 році.
5. Затвердження основних напрямків діяльності та порядку розподілу прибутку банку на 2004 рік.
6. Затвердження змін у складі Ревізійної комісії банку.
7. Затвердження змін у складі Спостережної Ради банку.
8. Затвердження змін до положення про Ревізійну комісію банка.
9. Затвердження змін до положення про Спостережну Раду банка.
10. Затвердження змін до Статуту банку, в тому числі пов'язаних зі зміною законодавства та збільшення статутного фонду.
11. Про збільшення статутного фонду ВАТ КБ "Надра" шляхом випуску акцій сьомої емісії.

Додаткова інформація:
1. Статутний фонд ВАТ КБ "Надра" пропонується збільшити з метою залучення додаткових фінансових коштів шляхом відкритої підписки серед юридичних і фізичних осіб.
2. Розмір сьомої емісії запланований на рівні 2 500 000 (два мільйони п'ятсот тисяч) простих іменних акцій загальною номінальною вартістю 25 000 000 (двадцять п'ять мільйонів) гривень.
3. Номінальна вартість однієї акції - 10 гривень.
4. Акціонери товариства мають переважне право на придбання додатково випущених акцій.
5. Підписку на акції пропонується проводити у два етапи.
На першому етапі з 01 липня 2004 р. по 15 липня 2004 р. реалізується переважне право акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, пропорційно їх частці у статутному фонді.
На другому етапі з 16 липня 2004 р. по 31 грудня 2004 р. реалізується право інших інвесторів та існуючих акціонерів у кількості, що перевищує кількість акцій, на яку акціонер реалізував своє переважне право.
6. Відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із зміною статутного фонду ВАТ КБ "Надра", здійснюється відповідно до чинного законодавства.
Проект змін до статуту
"4.2. Статутний фонд Банку формується за рахунок власних коштів акціонерів у грошовій формі і складає 79 940 000 (сімдесят дев'ять мільйонів дев'яносто сорок тисяч) грн.
4.3. Статутний фонд розділений на 7 994 000 (сім мільйонів дев'яносто дев'яносто чотири тисячі) акцій, з яких - 79 940 000 (сім мільйонів дев'яносто п'ятдесят чотири тисячі) простих іменних акцій, що складає 99,50 % від загальної кількості акцій 1 40 000 (Сорок тисяч) привілейованих іменних акцій, що складає 0,50% від загальної кількості акцій."

3 повагою,
Правління банку

Відкрите акціонерне товариство "Селянський комерційний банк "Дністер" повідомляє, що 26 квітня 2004р. о 14.30 год. за адресою м.Львів, вул.Зелена,81, відбудуться Загальні збори акціонерів із наступним порядком денним:
1. Збільшення статутного капіталу ВАТ СКБ "Дністер" в результаті реорганізації шляхом приєднання.
2. Внесення змін до статуту банку.
3. Затвердження передаточного балансу.
4. Про склад Правління банку після реорганізації.
5. Підвадження підсумків роботи ВАТ СКБ "Дністер" у 2003 році:
— звіт Правління банку;
— затвердження висновків Ревізійної комісії;
— затвердження висновків зовнішнього аудиту;
— затвердження фінансових результатів роботи банку та розподіл прибутку.
6. Основні напрями роботи банку на 2004 рік:
— затвердження стратегічного плану розвитку ВАТ СКБ "Дністер" на 2004 р.
— затвердження фінансового плану ВАТ СКБ "Дністер" на 2004 р.

Шляхом проведення 7-ї емісії акцій планується збільшити Статутний капітал банку до розміру 37 004 720 грн. Мотив акції випускаються у зв'язку із приєднанням ВАТ АКБ "Західбудгазбанк" до ВАТ СКБ "Дністер". Емісія здійснюється на суму статутного капіталу ВАТ АКБ "Західбудгазбанк" 9 504 720 грн. шляхом випуску 950 472 000 штук іменних акцій номінальною вартістю 0,01 грн. Продаж акцій не здійснюється, просодиться лише обмін акцій ВАТ АКБ "Західбудгазбанк" на акції ВАТ СКБ "Дністер". Відповідно, акціонери ВАТ СКБ "Дністер", які не мають у власності акцій ВАТ АКБ "Західбудгазбанк", не мають права на придбання акцій 7-ї емісії. Обмін акцій ВАТ АКБ "Західбудгазбанк" на письмові зобов'язання про видачу відповідної кількості акцій ВАТ СКБ "Дністер" здійснюватиметься в період з 01.03.2004 р. до 31.03.2004 р. Збитки у зв'язку зі збільшенням Статутного капіталу, та, відповідно, їх відшкодування, не передбачається.
У зв'язку зі збільшенням Статутного капіталу, планується внести наступні зміни до Статуту банку:
1. В розділі I Статуту "Загальні положення" ст.1.1. Доповнити абзацом 3 наступного змісту: "Відкрите акціонерне товариство "Селянський комерційний банк "Дністер" є правонаступником Відкритого акціонерного товариства "Акціонерний комерційний банк "Західбудгазбанк" за всіма його майновими правами та обов'язками у зв'язку з приєднанням останнього до ВАТ СКБ "Дністер" відповідно до рішення загальних зборів акціонерів ВАТ АКБ "Західбудгазбанк" від 27.01.2004 р. та ВАТ СКБ "Дністер" від 29.01.2004 р."
2. В розділі III Статуту "Статутний капітал та акції" абзац 1 статті 3.1 викласти в наступній редакції: "Статутний капітал банку складає 37 004 720 (тридцять сім мільйонів чотири тисячі сімсот двадцять) гривень, який поділений на 3 700 472 000 (три мільярди сімсот мільйонів чотириста сімдесят дві тисячі) імені акції номінальною вартістю 0,01 гривні кожна."
3. В розділі III Статуту "Статутний капітал та акції" статтю 3.3 доповнити абзацом 3 наступного змісту: "Випущені банком акції за категоріями поділяються на прості у кількості 3 662 972 000 (три мільярди шістьсот шістдесят два мільйона дев'яносто сімдесят дві тисячі) штук та привілейовані у кількості 37 500 000 (тридцять сім мільйонів п'ятсот тисяч) штук. Власники привілейованих акцій мають переважне право на одержання дивідендів, які виплачуються в розмірі 50% річних, а також на пріоритетну участь в розподілі майна Банку у разі його ліквідації та мають право приймати участь в управлінні Банком".

Реєстрація учасників зборів проводиться з 14.00 до 14.30 год. 26.04.2004р. за місцем проведення зборів. Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів — доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Ясинуватського державного торговельно-виробничого підприємства по обслуговуванню пасажирів, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.
На конкурс виставляються слідуючі активи Ясинуватського Державного торговельно-виробничого підприємства по обслуговуванню пасажирів: 1. будівля буфету № 6, площа — 230,7 м², розташована м. Авдіївка, вул. Героїв, 57, початкова ціна продажу — 18479,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 923,95 грн. 2. Комплекс будівель продовольчої бази, площа — 1586,7 м², розташований м. Ясинувата, вул. Перемоги, 1, початкова ціна продажу 75637,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 3781,85 грн. 3. Мототрицикл КМЗ Дніпр. 11, початкова ціна продажу 504,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 25,20 грн. 4. Вантажний автомобіль ГАЗ-52, початкова ціна продажу — 1515,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 75,75 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р. р. 260077397 в ДЮД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсї необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 29 березня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 05 квітня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 12.00 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.
Довідки за телефонами: 385-39-23/52 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: www. bankruptcy. internet. dn. ua

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ЗАТ «Радуга», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.
На конкурс виставляється будинок котельної ЗАТ «Радуга», площа 54,3 м², розташований: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 72, початкова ціна продажу — 2705,62 грн., у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок — 135,28 грн. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДЮД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсї необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 29 березня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 05 квітня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Довідки за телефонами: 385-39-23/52 та на сайті ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області: www. bankruptcy. internet. dn. ua.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ «Макіївський коксохімічний завод»,
повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються будівлі, споруди та обладнання ВАТ «Макіївський коксохімічний завод», які розташовані за адресою: м. Макіївка, вул. Горького, 1, початкова ціна продажу — 29125878,00 грн., без ПДВ, гарантійний внесок — 1456293,90 грн., без ПДВ. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуемого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу — 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДЮД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області.
Для участі у конкурсї необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 29 березня 2004 р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 05 квітня 2004 р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 16-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8.
Довідки за телефонами: 385-39-52/23.

Відкрите акціонерне товариство насінєве господарство «Ходорівське»
повідомляє про проведення зборів акціонерів, які відбудуться 20 квітня 2004 року об 11.00 год. за адресою: с. Жирова Жидачівського району Львівської області в приміщенні Народного дому. Реєстрація учасників з 9.30 год. до 10.50 год.
Порядок денний:
1. Звіт голови правління.
2. Перспективи розвитку.
3. Різне.
Для участі у зборах акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів —паспорт і довіреність.
Телефон для довідок: 55 — 343.

До уваги акціонерів АКБ «Укрсоцбанк»

23 квітня 2004 року об 11 годині відбудуться Загальні збори акціонерів Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк» за адресою: м. Черкаси, вул. Лісова, 1, у приміщенні готелю «Україна»
Порядок денний :
1. Звіт Правління про результати діяльності АКБ «Укрсоцбанк» в 2003 році і основні напрями діяльності банку на 2004 рік.
2. Звіт та висновки Ревізійної комісії про результати діяльності АКБ «Укрсоцбанк» за 2003 рік.
3. Звіт та висновки зовнішнього аудитора про результати діяльності АКБ «Укрсоцбанк» за 2003 рік.
4. Затвердження результатів діяльності АКБ «Укрсоцбанк» за 2003 рік, включаючи його дочірні підприємства.
5. Затвердження порядку розподілу прибутку, строків та порядку виплати частки прибутку (дивідендів).
6. Внесення змін і доповнень до Статуту банку.
7. Про зміни у складі Ревізійної комісії банку.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів банку буде здійснюватись 23 квітня 2004 року з 10. 00 до 10. 40 за місцем проведення зборів.
Для реєстрації учасникам Загальних зборів акціонерів банку необхідно мати паспорт, документи, які підтверджують повноваження керівника юридичної особи (витяг із статуту та наказ про призначення, завірени печаткою юридичної особи). Уповноваженим особам акціонерів -- паспорт та засвідчену згідно з чинним законодавством України довіреність на право представляти на Загальних зборах акціонерів банку інтереси акціонера, який надав такі права уповноваженій особі.

Власники привілейованих акцій не мають права голосу при вирішенні питань порядку денного Загальних зборів акціонерів банку.
Довідки за телефонами:
в м. Києві (044) 230-32-03, 205-45-46, 205-45-48, факс (044) 269-13-07, 205-45-47
в м. Черкасах (0472) 47-03-48.
Правління АКБ «Укрсоцбанк»

Навіщо зарплата хабарникові?

...Якщо міліції дають 29 відсотків від потреб, «логічно і вимагати 29-процентної віддачі. Але цього ніколи не буде».

Ці одкровення належать Міністрові внутрішніх справ. Вони могли б сприйнятися як виправдання хабарництва і здирства в органах правопорядку, якби не уточнення про те, що «цього ніколи не буде».

Тим образливіше, що деякі вартів порядку живуть за принципом: «Як платять, так і працюємо».

...Не секрет, що підприємці на ринках платять, на відміну від держави, справно. У цьому я переконувався не раз на площі Н. у столиці (назва її неважлива, тому що такі картини можна спостерігати абсолютно на всіх ринках, у переходах і торгових місцях).

Почалося все з купівлі мандаринів. Зваживши менше кілограма, симпатична продавщиця ятки після мого зауваження густо почервоніла. Але за мить оговталась і виправдалася: «Якби ви знали, скільки доводиться данину платити, не знімали б галас через 28 копійок». І зараз же, кинувши погляд на дорогу, зі злістю прошепотіла: «А от і вони, хапуни». У її руці з'явилася п'ятигровнева купюра, з якою вона випурхнула з ятки.

Я сів у машину і став спостерігати. Один день, другий. Схема збирання данини проста до примітиву. У певний час уздовж яток на площі повільно рухається міліцейський «уазик». Раз у раз він зупиняється, і до нього без команди підходять продавці. Про людське око несуть, хто чим багатий (апелісини, пачку печива, яблука) і пхають дарунки у відчинені дверцята машини. З грошіма, природно.

— Ікте на здоров'я, захисники ви наші.

Як повідала знайома реалізаторка, ці «менти» справді захищають їх. Від голодних божів і вуличної шпани, що норовлять пощипати заморський фрукт, від хуліганів.

— Ми «під дахом», — широко розповідала Ірина. — Як тут не дати п'ятірку в день? Тим більше, гроші ці — хазайські, не з нашої кишені. Мабуть, власник товару домовився з ментами, тому що, приймаючи денний виторг, ніколи не питає про ці недодані гривні.

На тій площі я зафіксував 28 яток. — Не поспішай підраховувати навар тих збирачів, — зупинив мене гроза місцевих бандитів колишній дільничний Віктор. — Гроші не осідають у кишенях сержантів. Вони діляться з начальством, дільничним, котрий нерідко сам у рейд ходить. Автопатрульним часом тільки цукерочки-бублички й залишаються...

Як отоварюється дільничний, господарем тайги його називають, я бачив. Підходить до бабусі, бере сигарети, що сподобалися (гроно винограду, пару мандаринів), і тихо йде. На бабусине: «Та сьогодні вже ж брали», — лївно кїдає: «Не збїднієш!»

Таких хоробрих бабусь на тротуарах небагато. Знають: не догодиш синовчовї в кашкетї — завтра проже не. Кому поскаржишся?

...А може, правий міністр внутрішніх справ: з нинішнім фінансуванням міліції логічніше вимоги до неї знизити?

За умови, звичайно, що стражі порядку перестануть поборами займатися. А то данина від вдячних «підзахисних» вже ж певне більша від зарплат окремих нечистих на руку...

Іван ІЛЛЯШ.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ Кримінал

СБУ «дегустує» коньяк «міліцейський»

Трьох, тепер уже колишніх, працівників ДАІ затримали співробітники СБУ за незаконне виробництво і продаж фальшивого коньяку.

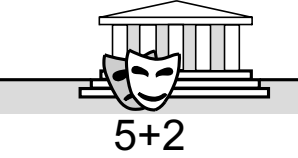
Спочатку в Харкові було затримано одного з «колишніх» з 1200 пляшками підробленого коньяку «Борисфен», за які той сподївався виручити десять тисяч гривень. А потім — уже в Херсонській області — знайшли і підпільний цех, де семеро місцевих «умільців» підробляли коньяки відомих марок. Там правоохоронці вилучили і більше тисячі пляшок фальшивого спиртного, старі і нові акцизні марки і тридцять літрів коньячного спирту.

Керували збутом підробленого алкоголю троє «даїшників». Саме вони розробили схему, за якою переправляли коньяк для продажу у Харківську і Полтавську області.

Микола КОСИЙ.

Харків.

ДЕНЬ

Срібний вік Скиби

Пауза між двома літерфестами поета Романа Скиби тривала неповних три місяці. І ось час авторів (фестиваль зветься «Time-AУтора») настав знову! Цього разу акцію приурочили до дня народження поета Сергія Пантюка, культової постаті покоління дев'ятдесятників.

Два дні фестивалю поети присвятили походам у народ: спершу погостювали в початківців літстудії «Перехрестя» при НСПУ, потім — у студентів, майбутніх редакторів. Гала-вечір фестивалю відбувся у столичному Будинку актора і був гідним завершенням зимового втілення «Time AУтора», бо відзначився аншлагом і презентаціями нової поетичної збірки

Пантюка «Босяцький калфа» та журналу для дітей «Соняшник». Скиба й Андрусак читали дитячі вірші, а лірник Сашко — нову казку про Грицька Кобилячу Смерть. Не бракувало на вечорі хороших віршів і пісень. Зокрема, сцену потоптали Анна Малігон, Софія Киричок, Олена Степаненко, Іван Андрусак, Максим Розумний, Анатолій Дністровий, Ігор Герус, Вікторія Осташ, Катерина Бабкіна, Настя Богуславська етс. Премії та дипломи програми «Культрешанс» за явні й потенційні літературні здобутки отримали Олесь Мамчин, Галя Ткачук і Олег Романенко. А фестиваль Скиби названо було Срібним віком поезії.

Юлія ГУШУЛ.

ФІЛАТЕЛІЯ

На марці — духовні святині

У березні входить в обіг поштова марка «Тернопільська область». На ній зображено дві найбільші духовні святині Тернопільщини — Почаївська лавра та Зарваницький духовний центр, а також герб області. Тираж марки і художнього конверта — 150 тисяч. Автор — художник Олександр Калмиков.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

КІНО

Магія повернення

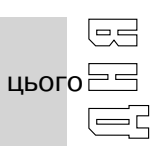
На початку березня в Україні відбудеться презентація нового українсько-американсько-словацького художнього кінофільму «Кровна єдність».

Режисер і сценарист картини Олег Гаренчар — американець словацького походження. Співпродюсером кінофільму «Кровна єдність» виступила українська компанія «Медіа Дім», а українським продюсером — відомий тележурналіст і менеджер Микола Княжицький.

«Кровна єдність» — фільм-драма про те, що зрозуміле і європейське, і американське. Він про глобальне реформування й «переселення народів». Посткомуністична Словаччина до чого в серці нагадує посткомуністичну Україну чи Росію, де «кровний» спадок покоління (в одних випадках —

духовний, в інших — бездуховний) перейшов не по родинній, а по світоглядній лінії. Проста, типова історія молодого американця, який у пошуках своїх справжніх словацьких батьків перелітає з Америки через океан цивілізацій, надала авторам стрічки можливість подивитися на життя «нових» словаків іззовні й водночас ізсередини, оцінюючи й страждаючи. Магія повернення, кохання, жорстоких уроків, розчарування й надії — все сповнене відчуття непідробної художньої правди.

У прокаті «Кровна єдність» з'явиться після участі в кількох престижних міжнародних кінофестивалях 2004 року й демонструватиметься на кіно- й телеекранах передусім США, України та Словаччини.

5 БЕРЕЗНЯ

■ 1750 р. У Глухові відбулися формальні вибори гетьмана України. Ним став Кирило Розумовський. ■ 1827 р. Народився поет-байкар Леонід Глібов. ■ 1900 р. Створено об'єднану театральну трупу Кропивницького, Саксаганського й Садовського, пізніше відому як Театр корифеїв. ■ 1914 р. Загинув полярник Георгій Седов, керівник російської експедиції до Північного полюса. Родом з Донеччини. ■ 1927 р. Розпочато будівництво першого радянського підводного човна «Декабрист». ■ 1939 р. Київському університетові присвоєно ім'я Тараса Шевченка. ■ 1966 р. Померла поетеса Анна Ахматова (Горенко).

ЧАС НОТ

Туркменський гітарист випускає в Києві альбом

Михайло Чарієв — професійний музикант, визнаний не тільки в рідному Ашхабаді, а й у багатьох країнах світу. Він близько знайомий з Родрігесом і Карлосом Сантаной, Растроповичем і Денісом Чемберсом, з багатьма із зірок грав на одній сцені. Чарієв чудово виконує джаз-рок і важку музику, любить фьюжн і пише для себе сам. Через руки і струни туркменського генія пройшли такі групи як «Дестан», «Фірюза», «Орієнт», «Нурана». Останню вважають найкращою командою Туркменістану, з нею Чарієв продовжує працювати й досі.

Днями Михайло випускає в Києві сольний альбом. На питання «Чому саме тут?» музикант відповів, що «це пов'язане, насамперед, з теплими дружніми відносинами наших країн. Знаючи щирість української публіки, я сподіваюся, що мій альбом буде нею прийнятий».

Дарія ГОРСЬКА.

ШОУ-ЧУТКИ

У гімнастки роман з «екс-президентом»?

Українська гімнастка Лілія Подкопаєва познайомилася із солістом групи «Екс-президенти» Сашком Куцеваловим у Єгипті під час різдвяних канікул. Саме там Лілія продіагностувала в новому знайомого сколіоз і запропонувала відповідний комплекс вправ. Співак не розгубився і виступив у ролі вчителя співу... І поповзли чутки про романтичні стосунки Лілі та Сашка. Нині вони працюють у студії над записом дуетної пісні. Чутки є чутки, але Сашко тепер тричі на тиждень ходить до спортивної залу, а

Лілія майже цілодобово перебуває в студії звукозапису. Обидва учасники цих подій стверджують, що мають намір записати лише кілька пісень і що про якесь продовження у вигляді цілого альбому і не йдеться.

На знімку: Лілія Подкопаєва в дружніх (!?) обіймах «екс-президента».

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою:
www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
 - Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
 - За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
 - Рукописи не повертаємо.
 - Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
 - При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- © Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників —
40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159037.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети
«Голос України»
Зам. 3011042.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: вул. Нестерова, 4, Київ-47, 03047.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: <http://uamedia.visti.net/golos>